

Spravodajca

OBCE HOLICE

Požehnanú
Veľkú noc!

BEKETFA • ČEFA • ČENTŐFA • KOSTOLNÁ GALA • MALÁ BUDAFA • VEĽKÁ BUDAFA • STARÁ GALA • PÓŠFA

Apríl 2025 (preklad z maďarského jazyka v informatívnom rozsahu) • www.egyhazi.sk • www.obceholice.sk

„POÉZIA JE DUCHOVNÝM POKRMOM ĽUDSTVA“

Už 61 rokov 11. apríla každoročne oslavujeme Deň maďarskej poézie, a to v deň narodenia Attilu Józsefa (1905–1937). Nie je to náhoda, veď ide o jedného z najvýraznejších básnikov dvadsiateho storočia, ktorý svojimi básňami učil a učí celé generácie. Keďže „poézia je duchovným pokrmom ľudstva“, bude vždy hrať dôležitú úlohu v našom živote. Čitateľ sa pri čítaní básne často identifikuje s básnikom, často má pocit, akoby bola báseň napísaná pre neho. Iste preto, že básnik prešiel rovnakým duchovným bojom ako vážený čitateľ. S podobnými duševnými útrapami, ľúbostnými sklamaniami, každodennými starosťami, často finančnými ťažkosťami a nedorozumeniami zápasili veľikáni literatúry, ako všetci smrteľníci, len oni, obdarení spisovateľským talentom, vkladajú svoje starosti, trápenia a bolesti do poézie. Preto človek pri čítaní básne nachádza odkazy na vlastný život, odpovede, ktoré by sám len ťažko formuloval. Naši maďarskí veľkí básnici veľikáni nás všetkých učia a vzdelávajú prostredníctvom svojich básní, poukazujúc na dôležité veci v živote. Pojem „lásky k vlasti“ sa objavuje v ich najkrajších básňach, ako napríklad v básni „Nemôžem

vedieť“ („Nem tudhatom“) Miklósa Radnótiho. Vo svojej básni krásne vyjadruje svoju pripútanosť k vlasti.

V Deň maďarskej poézie nemôžeme zabudnúť ani na ďalšie výročie, keďže pred 125 rokmi, tiež 11. apríla, sa v

Košiciach narodil spisovateľ a básnik Sándor Márai. Ide o významnú literárnu osobnosť 20. storočia, večné myšlienky a pocity ktorého sú rovnako schopné prihovárať sa ľuďom aj dnes. Väčšinu života prežil v emigrácii, túžba po domove ho sužovala desaťročia, chýbal mu jazyk a jeho skutočnou láskou bola Budapešť. Písal hlboké, srdečné myšlienky o vlasti „... Vlast' nie je len zem a hory, mŕtvi hrdinovia, rodná reč, kosti našich predkov na cintorínoch, chlieb a krajina, nie. Vlast' si ty, každá tvoja časť, vo vašej fyzickej a duchovnej prirodzenosti; tá ťa porodila, pochová, žiješ a vyjadruješ ju vo všetkých tých úbohých, veľkých, ohnivých a nudných chvíľach, ktoré tvoria tvoj ži-

vot. A váš život je aj momentom života vlasti.“

Povznášajúca báseň Sándora Máraia má názov „Dar“. Básnik v nej vyjadruje svoju vďaku a vďaku za každodenný život a stvorenú existenciu. Márai v tejto básni skúma hĺbku existencie a zložitost' medziludských vzťahov, a to

AKTUÁLNE MYŠLIENKY

Rok 2025 prišiel pokojne, vo vianočnej atmosfére. Väčšina ľudí strávila prvé dni roka so svojimi rodinami, v príjemnej atmosfére. Ale vo vzduchu stále viselo niečo stiesňujúce a znepokojujúce, keďže v stávke bola budúcnosť nového svetového poriadku, ktorý sa očakával okolo nás a spolu s ním - nie v menšej miere - aj budúcnosť našej obce, v závislosti od výsledkov volieb na inom kontinente, ktoré však mnohí ľudia nechceli nechať na náhodu. Nuž, práve toto bolo dôvodom nezvyklého napätia nad nami. Avšak nebolo treba dlho čakať, výsledok bol dosiahnutý a zvíťazil mier, respektíve, zatiaľ, zámer mieru. Aspoň sme si to mysleli. Na naše najväčšie prekvapenie však skupina zastupujúca záujmy Európy, našej Európy (?) namiesto nás, zdesená neúspechom, šokujúco volala a dodnes vola po vojnu.

No čo to má znamenať? Čo je to za politika, čo je to za človeka, ktorý vyzýva na vojnu v mene iných, falošne, chvastajúc obetovaním iných národov, ale pravdepodobne preto, aby si zachránil vlastnú kožu?! Vôbec, na akú vojnu, vojnu koho? Na akú vojnu chcú minúť stovky miliárd z našich peňazí, do akej vojny by chceli poslať našich synov, alebo nás všetkých.

Alebo sa len vyklúlo šidlo z vreca? Po tom všetkom kto je v skutočnosti agresorom a kto obeťou? Nuž, čím ďalej, tým viac mám pocit, že sme opäť svedkami a zároveň aj obeťami svetoborného podvodu, ktorému ak sa nepodarí zdravým rozumom zabrániť, potom do veľkej miery bude otáznie aj to, či budeme môcť osláviť koniec tohto roka. Žiaľ, zdravého rozumu je však málo, hoci pre tých, ktorí „chcú vládnuť“, môže byť aj to málo veľa.

Takže svet okolo nás je vo vare. Len aby to nevykypilo z hrnca, lebo to bude mať trpké následky pre celý svet, to je isté. Ak to vôbec niekto prežije. Hoci prežiť to musíme, pretože jar je tu a „ak jar už raz chce prísť: tak potom všetky ľadové brnenia márne bojujú a protestujú“ (Gyula Juhász). A jar aj prišla jar a s ňou aj dlho očakávaný začiatok jarného života s jeho jemne teplými, jasnými prvými dňami, no bohužiaľ nie nadsť, pretože nielen počasie, ale aj nálada spoločnosti sa zrútila po vypočutí strašidelnej správy, že náš región „nejako“ zasiahla ďalšia

katastrofa - vírus, ktorý by mohol zmeňiť aj naše ďalšie dni. Hoci vírus nie je pre ľudí nebezpečný, nasledujúce dni boli ešte náročnejšie, pretože poľnohospodárske a prídavné zvieratá sa dostali do ohrozenia smrti a na pokraj zničenia zo dňa na deň, ba dokonca odvtedy sa už nachádzajú uprostred tohto nebezpečenstva. No predsa niečo nebolo v poriadku. Akoby sa pred nami rýchlo zatvárali dvere. Ale „keď sa jedny dvere zatvárajú pred nami, vždy sa otvárajú ďalšie. Problém je v tom, že v smútku často strácame priveľa času pred zatvorenými dverami a nevšimneme si, ktoré dvere sa otvorili a čakajú na nás, aby sme vstúpili.“ (Alexander Graham Bell)

Už sme sa skoro stratili, keď si jeden z nás predsa len všimol, že sa nejaké dvere chystajú otvoriť. Všimol si to, pretože musel, keďže išlo o jeho budúcnosť, jeho život. Ten človek bol poľnohospodár, roľník. Ten roľník, ktorý žije v úplnej harmónii s prírodou a stvorením. V jeho živote azda nebol ani okamih, ktorý by nebol ovplyvnený pôsobením prírody a stvorenia a on úplne splynul s okolitým svetom. On žije v prírode a pre prírodu. Využíva možnosti poskytnuté Stvoriteľom. Jeho existencia je základným predpokladom nášho života. Preto, keď sme počuli jeho výkrik, nebolo možné, nebolo dovolené nechať Ho samého v jeho veľkej tiesni. Odštartoval niečo, čo nás všetkých spojilo, nasmerovalo nás na cestu, ktorou sme úspešne kráčali, bojovali sme za šancu pre ľudí aj zvieratá. Boh mu za to žehnaj!

A hľa, tlak sa povolil, ba rýchlo prebudil mnohé zanedbané alebo zaseknuté rozhodnutia k chybe, k nepríjemnému, ale vynútenému priznaniu, alebo aspoň k starostlivej náprave akýchkoľvek nesprávnych rozhodnutí, ktoré nerozvážne a zbytočne spôsobili hlboké, nezvratné rany v srdciach i dušiach.

Boli to ťažké dni, no ako píše Elvis Matthew Urban: „nie je dôležité to, aký deň máme, ale to, ako ho budeme stráviť. S radosťou, veselo alebo v hlbokej depresii a smutne. Vždy je niečo, z čoho sa tešíť, aj napriek ťažkostiam, stačí si len všimnúť to malé množstvo dobra a náš deň bude úžasný.“

Jeden môj drahý priateľ mi povedal, že keď sa ho takmer až so závisťou spýtali, ako môže byť vždy taký veselý a optimis-

tický, odpovedal: „Pozri – aj dnes som sa zobudil, mohol som sa zobudiť vedľa svojho partnera, mal som kde spať, mám čo jesť, mám živobytie a aj dnes som mohol objasť svoju rodinu. Mám vieru a viem, že niekto sa dá na mňa pozor a stará sa o mňa. Čo viac si človek ešte potrebuje?“

Áno, môžeme byť vďační za každý deň, ktorý prežijeme a s takýmto optimizmom a vierou dokážeme ľahko prekonať všetky ťažkosti, prežitie nespravodlivosti a podrazy a posunúť sa vpred - pre seba aj pre ostatných. Cody Bret v jednom zo svojich diel hovorí: „Nikdy sa nehnevaj na niekoho, kto vás zradí, aj keby to bolo v mene priateľstva alebo rodiny. Len sa elegantne ukloň a užívaj si svoju cestu. A pamätajte... v momente, keď sa zamyslíš, či si zaslúžiš niečo lepšie, vedz, že áno.“

Takže sa nikdy nevzdávajme, najmä vtedy nie, keď okolo nás neustále pôsobia a experimentujú s nami vonkajšie vplyvy! Učme sa od vytrvalých poľnohospodárov, farmárov, roľníkov milujúcich pôdu, od všetkých tých, ktorí idú po ceste našich otcov a dedov.

István Fekete napísal: „Láska pôde sa nedá naučiť. Iba tí, ktorí sa do tohto prostredia narodili, ktorí ho od detstva spoznávajú a vidí jeho krásu, príležitosti a hodnotu, ktorú im pôda dala, si ho môžu skutočne vážiť a oceniť. Sme oslnení a fascinovaní touto mágiou prírody a uvedomujeme si, že aj my sa pomaly stávame skutočnými deťmi zeme. Ktokoľvek raz vezme opraty do rúk a vstúpi do večného kolobehu prírody, deň za dňom, ročné obdobie za ročným obdobím, plniac náročnú úlohu s úctou a lojalitou, nakoniec dostane svoju zaslúženú odmenu, pretože tí, ktorí sejú prácu, budú žať prácu. Medzitým zem – tá verná, stará zem – urobí zvyšok. Toto neučia v žiadnej škole, dedičstvo sa dedí z otca na syna a život je skutočným učiteľom.“

A tak sa učme od Nej! Nech sa to tak stane!

Všetkým obyvateľom našej obce prajem, aby im jar priniesla slnečný, kvetmi vonnajúci, vtáčim spevom naplnený začiatok jarného života, naplnený hlbokým fyzickým a duchovným znovuzrozením.

S úctou,

Ludovít Iván
starosta obce

skôr lyrickým a podnetným spôsobom.

Na Deň poézie vzdávajú hold maďarskej poézii v celej Kar-patskej kotline prostredníctvom literárnych večerí, krs-tov kníh, stretnutí básnikov a súťaží.

U nás, v Holiciach miestny kultúrny dom dňa 11. apríla 2025 zorganizovalo na ná-mestí pri kostole, za prítom-nosti nášho drahého básni-ka, Árpáda Ziriga sadenie stromov. Pre túto významnú

príležitosť napísal vlastnú báseň, ktorú osobne prečítal publiku milujúcemu poézii a kultúru. V tento deň sa v kultúrnom dome v Holiciach konala aj zновуuustanovujú-ca schôdza miestnej základnej organizácie Csemadoku.

Podľa správy riaditeľa ZŠ v Holiciach, *Attilu Nagya* ško-la oslávila Deň poézie aj tento rok špeciálnym spôsobom: „Pred jarnými prázdninami sme našich žiakov pozvali na zaujímavú súťaž v písaní poézie, ktorá bola vyhlásená

v troch kategóriách. Cieľom bolo zapojiť čo najviac ľudí, aby ukázali svoj talent, keďže poézia nie je len literárne dielo, ale aj forma sebavyjadrenia. Účastníci súťaže si mohli vybrať z daných tém, ale samozrejme mali aj možnosť napísať báseň na tému, ktorú si sami vybrali. Prihlásené práce hodnotila odborná porota.

Súťaž v písaní poézie nielen obohatila každodenný život našich žiakov, ale poskytla aj

príležitosť na rast a rozvoj kreativity.”

S hrdosťou môžeme povedať, že *Deň maďarskej poézie* sme si pripomenuli dôstojne. Dúfame, že aj v budúcnosti bude mať príležitosť pripomenúť si tento významný sviatok takouto kvalitnou sériou podujatí, pretože láska k maďarskej literatúre, poézii a kultúre je nevyhnutná pre naše zachovanie.

red.

ZO ŽIVOTA NAŠEJ FARNOSTI

Zjavenie nášho Pána

6. január je sviatkom zjavenia nášho Pána, je to jeden z najvýznamnejších dní katolíckej cirkvi. V tento deň na začiatku svätej omše farár celebrujúci omšu tradične posväť vodu. Odtiaľto pochádza aj verejne známe označenie tohto sviatku. Aj v kostole v Holiciach sa uskutočnilo posvätenie vody, z ktorého po svätej omši mohli veriaci zobrať domov.

Spomínal sme na duchovného otca Gergelye Bognára

31. januára sme spomínali na rodáka našej obce, najctihodnejšieho prototypára, kanonika Gergelya Bognára. Slávnostnú svätú omšu celebroid duchovný otec Gábor, spoločne s duchovným otcom Istvánom Bognárom, farárom z Győr-Ménfő. V tento deň si cirkev pripomenula svätého Jána Bosca a duchovný otec István v homílii vyzdvihol jeho veľkosť a príklad. Samozrejme, spomenul aj priamosť duchovného otca Gergelya a jeho lásku k Maďarom žijúcim na Slovensku.

Hromničná Panna Mária

2. februára, v sviatok Hromničnej Panny Márie sa v kostole v Holiciach boli posvätené sviečky veriacich. V tento sviatok sme spomínali na to, že Panna Mária 40 dní po narodení Ježi-

ša predstavila svoje dieťa v jeruzalemskom kostole.

Svätoblažské požehnanie

3. február je pamätným dňom biskupa a mučeníka sv. Blažeja. V tento deň Cirkev v rámci svätej omše žiada o sprostredkovanie biskupa-mučeníka a získame požehnanie proti ochoreniam hrdla. V sviatok biskupa sv. Blažeja duchovný otec Gábor na konci svätej omše udelil veriacim svätoblažské požehnanie.

Popolcová streda

5. marca sa popolcovou stredou začalo 40-dňové obdobie veľkého pôstu - obdobie kajúcnosti, ktorý zároveň je aj dňom prísneho pôstu v cirkvi. V tento deň cirkev pripomína veriacim pomínelosť života a vyzýva ich k pokániu. Cirkev pozornosť upriami v prvom rade na osobu Krista a spásu. Liturgickou farbou obdobia veľkého pôstu je fialová. Pápež Urban II. v r. 1091 nariadil, aby farári v tento deň poznačili čelo každého kresťana popolom. Duchovný otec Gábor počas večernej svätej omše zasypal znak kajúcnosti na naše hlavy, s nasledovnými slovami: „Pamätaj, človeče, že si zišiel z prachu a na prach sa obrátiš“, resp. „Čiňte pokánie a verte v evanjéliu.“

Sviatok svätého Jozefa - sviatok otcov

19. marca sme si pripomenuli svätého Jozefa, patróna a ochrancu rodín, ktorý bol človekom modlitby, pokoja a kladného prístupu. Pred svätou omšou sme modlili na počesť svätého Jozefa. On je skutočným mužským vzorom, ktorý ukázal, že skutočná moc a autorita nie sú silné, tvrdé slo-

vá, ale sebaobetovanie a služba, láska a zodpovednosť.

Sviatok obnovenia slubu Máriinej Légie - Acies

22. marca sa uskutočnil najväčší sviatok Máriinej Légie, „Acies“, v kostole sv. Jakuba vo Štvrtku na Ostrove. Na svätú omšu sme sa pripravovali modlitbou a spevom. Celebroval ju najctihodnejší Róbert Kiss, generálny vikár trnavskej arcidiecézy a vo svojej kázni nás vyzval na zanietené zachovanie základných hodnôt Máriinej Légie. Po kázni aktívni členovia Máriinej Légie si pred oltárom Panny Márie obnovili svoj slub. Po slávnostnej svätej omši sa v miestnom kultúrnom dome uskutočnilo agapé.

Sviatok Zvestovania Panny Márie

25. marca oslavujeme to, že v lone Márie stelesnením Slova sa Boh nám definitívne zaviazal. Toto rozhodnutie si On neželá, ale nedá sa to odvolať alebo správať sa tak, akoby sa to nestalo. Vždy chce byť s nami, osobne, s ľudskou prirodzenosťou Syna, nielen v našom pozemskom, ale aj v našom večnom živote. Aby sa to stalo, Boh chce s nami spolupracovať.

Kvetná nedeľa - Nedeľa utrpenia nášho Pána

13. apríla duchovný otec Gábor viedol kvetnonedeľnú procesiu a celebroid svätú omšu v kostole v Holiciach, na ktorej sme si pripomenuli Ježišov vstup do Jeruzalema a jeho utrpenie. Obrad Kvetnej nedele sa začal posvätením bahniatok, veriaci následne s posvätenými bahniatkami vošli do kostola. Počas svätej omše spevácky zbor kostola zaspieval pašiu - príbeh

VEĽKONOČNÝ TÝŽDEŇ 2025

LITURGICKÁ OSLAVA VEĽKONOČNÉHO TÝŽDŇA

DEŇ	TERMÍN	OSLAVA	OBSAH
KVETNÁ NEDEĽA 13. apríl 2025	11.00	Svätá omša na Kvetnú nedeľu	Nedeľa utrpenia nášho Pána
ZELENÝ ŠTVRTOK 17. apríl 2025	8.00 18.00 19.30–	Oficum pri bdení Svätá omša na Zelený štvrtok Bdenie pred eucharistiou	Plač Jeremiášov - Lamentácia Pamiatka poslednej večere
VEĽKÝ PIATOK 18. apríl 2025	8.00 17.00 18.00 19.30–	Oficum pri bdení Pobožnosť krížovej cesty Hlavná svätá omša na Veľký piatok Otvorenie svätého hrobu - bdenie	Plač Jeremiášov - Lamentácia Oslávenie utrpenia a smrti nášho Pána
BIELA SOBOTA 19. apríl 2025	8.00 9.00 19.30	Vyloženie sviatosti, oficum pri bdení Stráženie svätého hrobu - bdenie Veľkonočná vigília	Plač Jeremiášov - Lamentácia Odpočívanie Ježiša v hrobe Bdenie počas svätej noci /procesia zmŕtvychvstania/
VEĽKONOČNÁ NEDEĽA 20. apríl 2025	11.00	Svätá omša na Veľkonočnú nedeľu	Oslávenie zmŕtvychvstania nášho pána

utrpenia Ježiša. Kvetnou nedeľou sa začína veľkonočný týždeň, ktorý nás prostredníctvom utrpenia Ježiša a jeho smrti na kríži sprevádza ku sviatku jeho vzkriesenia - k Veľkej noci.

Pobožnosť krížovej cesty

Krížová cesta je ten úsek cesty v dĺžke jeden a pol kilometra, po ktorom

Ježiš niesol svoj kríž. Tradícia dnešnej krížovej cesty pochádza z evanjélií. Ježiš kráčal po prvej krížovej ceste po Via Dolorosa. Podľa tradície Panna Mária po zmŕtvychvstaní svojho syna často kráčala touto cestou, aby si pripomenula jeho utrpenie. V piatky pôstu pred Veľkou nocou aj my sme absolvovali pobožnosti krížovej cesty pred svätými omšami. Každý týždeň

sme premýšľali nad udalosťami krížovej cesty Ježiša z iného hľadiska: Kráčali sme a uvažovali o krížovej ceste z pohľadu Panny Márie, z hľadiska rodín, očami nenarodeného a ma smrť odsúdeného plodu, potom mladých a nakoniec starých.

BL

KAŽDODENNÝ ŽIVOT V ŠKÔLKE V HOLICIACH

Materská škola v Holiciach sa horúčkovo pripravovala na fašiangové slávnosti. Každé dieťa hľadalo pre seba ten najvhodnejší, najvzrušujúcejší kostým. Bolo ich dosť, niektorí sa prezliekli za lienky, policajtov, princeznú, Supermana, dinosaurov, vojakov a hasičov. Atmosféra bola fantastická, všetci tancovali. Bábkové divadlo Pokladová truhlica zavítalo aj do škôlky v Holiciach, kde predviedli škôlkarom krásne bábkové divadlo. Deti sa s otvorenými ústami ponorili do sveta rozprávky a bábkohercov odmenili obrovským potleskom.

Erika Póda

VÝZVA

Riaditeľky miestnych materských škôl prosia rodičov a ochotných podporovateľov, aby láskavo venovali 2% z dane z príjmu v prospech materských škôl.

Bližšie informácie a tlačivá môžete získať v materských školách.

Sme vďační za každý dar!

KAŽDODENNÝ ŽIVOT V MATERSKEJ ŠKÔLKE VO VEĽKEJ BUDAPE

Aj v našej materskej škole sme sa rozlúčili s karnevalom so zábavou. Deti uvoľnene tancovali a zabávali sa. Klaun Zsolti vytvoril vynikajúcu atmosféru.

Básničkami a pesničkami sme si pripomenuli 15. marec a Svetový deň vody. Využili sme krásne slnečné počasie a na dvore materskej školy sme vysadili jarne kvety.

Koncom marca sme sa so slzami v očiach rozlúčili s našou milovanou učiteľkou, tetou Kati. Ďakujeme mu za jej ochraňujúcu starostlivosť, láskavú výchovu, veselosť, dobrotu a množstvo krásnych spomienok – prajeme mu, aby jej nasledujúce roky boli naplnené šťastím, zdravím a radosťami, na ktoré doteraz mala menej času. Prajeme vám dobrý odpočinok a šťastný dôchodok!

Márta Katona Földes

PRÍJEMNÉ
VEĽKONOČNÉ
SVIATKY PRAJÚ
NAŠI MALÍ ŠKÔLKARI
A ZAMESTNANCI
MATERSKEJ ŠKOLY
V HOLICIACH A
VEĽKEJ BUDAPE

VIAC AKO ŠTYRIDAŤ ROKOV V MATERSKEJ ŠKÔLKE VO VEĽKEJ BUDAPE

Katika Cséfalvayová oficiálne začala svoje dôchodkové roky 1. apríla, rozlúčkou s materskou školou Veľká Budafa. Robila to s ťažkým srdcom, veď škôlka bola jej život. Veľmi sa jej páčilo toto pracovisko, kde vychovávala malých škôlkarov k dobrému a krásnemu v pokojnom, krásnom prostredí, chodili na dlhé prechádzky do blízkeho parku, pozorovali krásu

a neustálu zmenu prírody. Bude jej chýbať veselý detský hluk, radostný, šťastný smiech, úprimné, čisté detské pohľady a objatia drobných, láskavých rúk, ktoré jej dodávali silu znášať každodenné boje. Katika podľa jej spomienok vždy chcela byť učiteľkou v škôlke. V tínedžerskom veku sa opatrovanie detí stalo dôležitou súčasťou jej života a dokonca aj deti v susedstve vyhľadávali jej spoločnosť a detičky si ju jednoducho zamilovali. Jej rodičia vždy hovorili: „Bola by z teba dobrá učiteľka v škôlke.“ Keď prišiel čas vybrať si povolanie, bez rozmýšľania si vybrala strednú odbornú školu pedagogickú v Lučenci, kde získala kvalifikáciu vychovávateľa. V roku 1981 ako čerstvo vyštudovaná prváčka prvýkrát prekročila bránu materskej škôlky vo Veľkej Budape, kde našla podporujúcu kolegyniu v osobe Márie Mészáros. V

roku 1982 diaľkovým štúdiom získala kvalifikáciu učiteľky pre materskú školu na Strednej odbornej škole pedagogickej v Hurbanove, aby sa mohla náležite venovať malým škôlkarom. Bola veľmi šťastná, že sa jej splnil sen a 43 rokov mohla pracovať v rovnakej práci ako obetavá učiteľka v materskej škole, čo považovala za najkrajší dar

svojho života. Na začiatku riešili veľa detí, niekedy mala až 29 škôlkarov vo vekovo zmiešanej skupine. Také množstvo detí si vyžadovalo veľkú pozornosť, ale aj radosť bola veľká, keď deti predviedli nacvičené programy v pekných kostýmoch. Rodičia sa na svoje malé ratolesti pozerali s radosťou a hrdosťou, často so slzami v očiach, uznávajúc zručnosť svojich detí. Učiteľky materských škôl zažili uznanie svojej odbornej spôsobilosti rodičmi ako ovocie svojej práce. Katika v priebehu desaťročí získavala stále viac skúseností a veselo si vyzdobovala škôlku. Všetky ozdobné prvky si najskôr vyrábala sama, ale to jejmu nerobilo problém, pretože tým svojim „deťom zo škôlky“ priniesla radosť. Drobcí si zmenu hneď všimli a iskriivé, šťastné, rozžiarené očka im vynahra-

dili veľa hodín strávených zdobením. V roku 2009, po odchode svojej kolegyně Márie Mészárosovej do dôchodku, prevzala vedenie materskej škôlky „Micimackó“ vo Veľkej Budape, s čím bolo spojené oveľa viac papierovačiek a obrovská zodpovednosť. Medzitým sa zúčastnila na ďalšom vzdelávaní, ktoré bolo pre vedenie ústavu nevyhnutné. V roku 2017-2018 bola vďaka podpore Fondu Gábora Bethlena zrekonštruovaná materská škola. Interiér budovy sa úplne zmenil. V materskej škole pribudol moderný nábytok. Kolektív škôlky vo Veľkej Budape sa pod vedením Katiky ujal zariadenia budovy a správneho rozmiestnenia nábytku. Na otvorení tvrdo pracovali, ale stálo to za to, budova sa premenila na čarovnú rozprávkovú krajinu. Bola radosť vidieť dojaté tváre detí a uznanlivé pohľady rodičov. Následne

sa skrásnilo okolie nádvorja, vybudoval sa zelený pás a dopravné ihrisko. Pekné nové hojdačky pribudli aj na dvore materskej školy. Katika sa snažila vybudovať si čo najlepší vzťah s kolegami a rodičmi, takže keď ich požiadala o pomoc, nikdy ju neodmietli. Rodičia sa veľkou mierou podieľali na organizovaní rodičovských plesov a realizácii brigád plánovaných za účelom skrásnenia dvora materskej školy. Samozrejme, za svoju prvoradú úlohu považovala výchovu detí a organizovala pre nich množstvo programov. Na každý sviatok pripravili zmysluplné programy, ktoré pre rodičov, starých rodičov a často aj pre dedičanov predviedli v miestnom kultúrnom dome. Na detské dni pozval bábkarov a amatérskych účinkujúcich, ktorí najmenších zabávali kvalitným detským programom. Veľký úspech mali aj spoločné výlety. Katika za tie roky zorganizovala veľa krásnych, zmysluplných výletov, kde rodičia sprevádzali svoje deti. Od 15. augusta 2024 odovzdala vedenie inštitúcie, „štafetu“ svojej mladej kolegyni Márte Katone Földes a ako obetavá učiteľka materskej školy považovala prácu s deťmi za svoju najdôležitejšiu úlohu.

31. marca 2025 nastal čas rozlúčky. Katika celý mesiac chodila do práce s ťažkým srdcom a vybavovala si krásne spomienky, ktoré zažila počas desaťročí a ktoré sa uchovali medzi múrmi

krásnej škôlky. Rozlúčila sa s mnohými končiacimi skupinami škôlkarov, teraz nasledovala ona. Rozlúčila sa so svojimi roztomilými škôlkarmi a drahou kolegyňou. Trieda bola úplne vyzdobená a čakala na milovanú učiteľku materskej školy. Deti sa s nadšením pripravovali a programom pripravovaným zo srdca ďakovali tete Kati za dlhoročnú obetavú prácu.

Zamestnanci materskej školy „Miccimackó“ vo Veľkej Budape sa rozlúčili so svojou drahou kolegyňou nasledujúcou básňou:

*„Pestovala si záhradu veselých
smiechov,
Celý deň si viedla dušu dieťaťa,*

*Drobné dlane držali tvoju ruku,
Ktorá viedla mnoho ciest,
Splietala si sny z rozprávkových
nití,
A tak si vychovala iných, aby boli
ľuďmi,
Semená múdrosti vyklíčili v tebe,
A hoci teraz musíte ísť na cestu
sami.*

Milá Katika! Prajeme vám príjemný odpočinok a dúfame, že počas pokojných dôchodkových rokov predsa len niekoľkokrát navštíviš svojich starých kolegov!

Laura Bognár

SÚHRN ŠKOLSKÝCH PODUJATÍ

Nový rok, nové udalosti!

Žiaci piateho ročníka našej školy mali veľký úspech v jesennej súťaži organizovanej knižným obchodom Venture Books, v ktorej mali napísať reportáž zo školskej akcie. Víťazný tím nakrútil video o Halloweene, ktoré túto udalosť predstavilo kreatívnym a detailným spôsobom. Porota ich práce vyhodnotila ako najlepšie, a tak okrem prvého miesta získali aj certifikát, knižnú odmenu a spoločenskú hru.

Mínulý mesiac sa študenti v rámci programu „Potulovanie robotov“ mohli zoznámiť s podlahovými robotmi BeeBot na hodinách informatiky. Žiaci 3 – 9. ročníka si mohli vyskúšať základy programovania na rôznych dráhach a zároveň si hrovou formou rozvíjať logické myslenie a zručnosti v riešení problémov. Počas sedení mladší žiaci ovládali roboty na rozprávkových dráhach, zatiaľ čo starší navrhovali zložitejšie trasy a vytvárali algoritmy.

Koncom januára sa žiaci 7. – 9. ročníka mohli zúčastniť **lyžiarskeho kurzu na Smrekovici**. Počas programu sa začiatočníci naučili základy lyžovania, zatiaľ čo pokročilí lyžiar si mohli ďalej zdokonaľovať svoju

techniku. Okrem denných tréningov organizátori obohatili tento týždeň rôznymi večernými programami, spoločenskými hrami a komunitnými aktivitami. Na konci kurzu sa konala tradičná slalomová súťaž, kde mohli študenti ukázať, ako veľmi sa zlepšili. Týždeň plný zážitkov zostane v pamäti všetkých účastníkov.

Časť schodiska našej školy je od teraz zdobená **motivačnými odkami**.

zmi, ktorých cieľom je inšpirovať a povzbudzovať našich študentov v ich každodennom živote. Nápis vybrali naši učitelia a realizáciu financovalo Rodičovské združenie. Nálepky, vytvorené pomocou reklamnej agentúry Propagand, obsahujú posolstvá povzbudzujúce študentov k pozitívnemu mysleniu, vytrvalosti a sebavedomiu.

14. februára sme na našej škole po prvýkrát zorganizovali tradičné posielanie **valentínskych správ**. Študenti mohli napísať svoje milé slová na papieriky, ktoré potom adresátom doručili „**valentínske poštárky**“ (Erzsébet Süli a Marietta Vajas), ktoré boli zároveň aj iniciátorkami kampane. Podujatie malo obrovský úspech a mnohí poslali správy nielen svojim spolužiakom, ale aj učiteľom, v

ktorých vyjadrili svoje uznanie a lásku.

Bol spustený umelecký projekt **ILUVÍZIA**, v rámci ktorého budú mať naši študenti možnosť premietiť vlastné vizuálne návrhy na steny nášho kostola. Cieľom projektu je rozvíjať kreativitu študentov pri tvorbe jedinečných diel maľovaných svetlom. Študenti odovzdali svoje projekty v papierovej alebo digitálnej forme a tie najlepšie budú prezentované na záverečnom podujatí projektu.

Naša telocvičňa sa tiež stáva krajšou: **radiátory dostali nové, es-**

tetické kryty, ktoré sú nielen robia bezpečnejšou, ale aj estetickjšou. Stavbu relizovali stolári Lajos Kása a Tibor Bertók a rekonštrukciu podpořila miestna samospráva.

V súťaži „**Vytvorte imidžový film školy**“ mohli naši študenti predviesť svoje filmárske a tvorivé zručnosti. Prvé miesto v súťaži získal tím siedmakov, ktorí vtipným a poučným spôsobom prezentovali našu školu. Členovia víťazného tímu získali riaditeľský deň voľna, ktorý môžu využiť neskôr.

Karnevalová zábava mala tento rok veľký úspech. Študenti sa predviedli v nápaditých a veľkolepých kostýmoch a potom sa rozlúčili so zimou rôznymi hrami zameranými na zruč-

nosť a zábavu. Žiaci vyššieho ročníka si v duchu environmentálneho povedomia vyrobili kostýmy z recyklovaných materiálov. Tombola mala tiež veľký úspech. Podujatie sa nieslo v príjemnej atmosfére.

Naša škola sa úspešne zúčastnila projektu „**Podďte s nami na DAC!**“, a tak 1. marca naši študenti nastúpili do autobusu, aby naživo povzbudzovali tím DAC. Dunajská Streda v zápase privítal Ružomberok a v napínavom súboji si vybojoval triumfálne víťazstvo. Skvelá atmosféra a krásne, skorojarné počasie len umocnili zážitok. Študenti povzbudzovali s veľkým nadšením a s radosťou zažili jedinečnú atmosféru MOL Arény.

Súťaž v písaní poézie pri príležitosti Dňa poézie

Základná škola v Holiciach aj tento rok oslávila Deň poézie špeciálnym spôsobom! Pred jarnými prázdninami sme pozvali našich študentov na pútavú súťaž v písaní poézie, ktorá bola vyhlásená v troch kategóriách. Cieľom bolo zapojiť čo najviac žiakov a ukázať ich talent, keďže poézia nie je len literárne dielo, ale aj forma sebavyjadrenia.

Účastníci súťaže si mohli vybrať z daných tém, ale samozrejme mali aj možnosť napísať básne na tému podľa vlastného výberu. Prihlásené diela hodnotila odborná porota, členmi ktorej boli uznávaní predstavitelia

maďarskej literatúry na Slovensku: József Ravasz a Gyula Hodossy. Po vyhodnotení sme mali zaujímavý rozhovor s našimi hosťami. Bolo nám veľkou ctou privítať ich ako hostí v našej škole na Deň poézie!

(poznámka: V čase tlače bola akcia ešte len v pláne, ale v čase vydania novín už bola za nami. Napísal som to v nádeji, že akcia prebehla podľa plánu.)

Tieto podujatia nielen obohatili každodenný život našich študentov, ale poskytli aj príležitosti na rozvoj, kreativitu a radosť zo spoločne stráveného času.

Dve radostné správy ešte na koniec:

1. S potešením oznamujeme všetkým, že naša škola získala v rámci projektu „Zelený vzdelávací fond“, ktorú vyhlásila Slovenská agentúra životného prostredia, grant vo výške 8-tisíc eur na vybudovanie špeciálnej vonkajšej učebne. Veľkú pomoc pri príprave našej úspešnej žiadosti nám poskytli Marianna Frühwald a Péter Usačov, ktorí svojimi odbornými znalosťami prispeli k realizácii projektu.

Projekt obsahuje mnoho zaujímavých prvkov, ako napríklad pozorovňa vtákov a krmidlo pre vtáky vybavené

webkamerou, dendrofón, meteorologickú stanicu a solárnu fontánu. Prvé stopy sú už viditeľné na školskom dvore a už sa nevieme dočkať, kedy si naši študenti a učitelia budú môcť používať nové, ekologicky uvedomelé vzdelávacie nástroje, ktoré pomáhajú vzdelávať v oblasti udržateľnosti.

2. Projekt predložený samosprávou obce bol tiež úspešný, takže v dohľadnej dobe bude na školskom dvore

vybudované multifunkčné športové ihrisko. Tento rozvoj ponúkne skvelé príležitosti nielen pre študentov, ale aj pre celú komunitu na to, aby užitočne trávili svoj voľný čas, športovali a organizovali komunitné programy. Podľa očakávaní sa projekt prispeje k dynamizácii školského života a poskytne nové príležitosti na pohybové aktivity a spoluprácu.

Mgr. Attila Nagy,
riaditeľ ZŠ

TALENTOVANÍ ŽIACI

Naši talentovaní mladí žiaci si urobili vymyslený rozhovor s našim najväčším maďarským básnikom, ktorý bol dôležitou postavou revolučných udalostí 15. marca a následne napísali krásnu báseň o kráse jari.

ROZHOVOR SO SÁNDOROM PETŐFIM

Určite každý pozná Sándora Petőfiho, veľkého básnika, jedného z popredných predstaviteľov boja za slobodu, pretože bez neho 15. marec nikdy nebol, nie je a ani nebude.

V tejto reportáži sa básnika pýtame na jeho život plný hrdinských činov:

-Kedy a kde si sa narodil?

-1823. Narodil som sa 1. januára v Kiskőrösi.

-Môžeš mi povedať niečo o svojej rodine?

-Môj otec, István Petrovics bol mäsiar a matka, Mária Hruz bola práčka, teda slúžka. Mojm jediným súrodencom je môj mladší brat, István Petőfi.

-Môžeš nám povedať pár slov o tvojom štúdiu?

-No, samozrejme, dokončil som štúdium na 9 školách a priznám sa, nebol som najlepším žiakom. A veru nie som na to hrdý, ale z niekoľkých predmetov som dokonca prepadol. Neskôr mi otec pre svoju chudobu odobral vzdelanie.

-Čo ste robili ďalej?

-Bol som vojak, pridal som sa aj k cestujúcim hercom, ale môj život sa zmenil po presťahovaní do Pešti. S Vörösmartyho pomocou som publikoval svoje básne a čoskoro som sa stal celonárodne uznávaným básnikom.

-Čo charakterizuje vaše básne z tejto doby a ktorá bola vaša prvá publikovaná báseň?

-Moja prvá báseň bola „Človek popíjajúci víno“, v ktorej o sebe píšem ako o niekom, kto miluje alkohol, aj keď je známe, že naň nedám dopustiť. Moje básne z tej doby sú ako ľudové piesne.

-A teraz prejdime k tvojmu najslávnejšiemu činu, získaniu slobody.

-Áno, na to som najviac hrdý. Veľmi rád som povzbudzoval ľud a sám som žiadal slobodu maďarského ľudu, čo je vidieť aj v Národnej piesni.

-Ako ste sa cítili, keď ste recitovali

Národnú pieseň, svoju vlastnú revolučnú báseň?

- Vietor mi šľahal plieska do tváre, no napriek tomu ma zahrialo povzbudenie a ochota konať. Po veľkom boji a zápasení som bol aj napriek prehre veľmi rád, že sme dosiahli naše ciele.

- Ďakujem Sanyi za túto skvelú správu!

-To nič, ďakujem za túto poctu!

(Napísali: Liza Frühwald a Lilla Gyökeres)

TAVASZI VARÁZSLAT

Itt a tavasz, eljött,
Zöldülnek az erdők,
Nyílik a tulipán, a nárcisz,
Az évszak pompázik.

Tavaszi eső frissíti a földet,
Áprilisi szellő fúj, s csenget,
Száll madárka ágról ágra,
Énekelve, dalolászva.

A méhecskék zúgnak, zengnek,
Közben virágport gyűjtögetnek,
Erdő fái között szállnak,
S viszik a virágport a kaptárnak.

A faluban zajlik a lakodalom,
Elszáll minden gondom, bajom,
Most inkább mulatozom,
Ahelyett, hogy álmodozom.

(Nagy Anna, Németh Gloria, Vércse Lili)

NADCHÁDZAJÚCE UDALOSTI

26. APRÍL (SOBOTA)

„1 day challenge“ charitatívny športový deň v kultúrnom dome v holicich, v organizácii Evy Sipos

3. MÁJA (SOBOTA)

majáles v organizácii divadelného súboru rózsza(szín)ház z holic

4. MÁJA (NEDELA)

program pri príležitosti Dňa matiek v miestnom kultúrnom dome

4. JÚNA (STREDA)

Deň národnej spolupatričnosti

7. JÚNA (SOBOTA)

programy pri príležitosti Dňa detí v organizácii Rózsza(szín)ház z Holic

15. JÚNA (SOBOTA)

4. Dobrovoľné darovanie krvi v kultúrnom dome v Holicich

21. JÚNA (SOBOTA)

X. Kotlíkovy piknik vo Veľkej Budafe – súťaž vo varení na námestí „DÓRE-LEVENTE“

27-28. JÚNA (PIATOK-SOBOTA)

HOLICKÉ PETROPAVLOVSKÉ DNI

ZMENA PROGRAMOV JE VYHRADENÁ. PROSÍME, SLEDUJTE OBECNÝ ROZHLAS, PLAGÁTY A NAŠU FACEBOOKOVÚ STRÁNKU: CENTRUM VOJNÉHO ČASU A KNIŽNICA V HOLICIACH!
OBECNÉ KNIŽNICA JE ZATVORENÁ NAĎALEJ, DO NEURČITÉHO TERMÍNU! ĎAKUJEME ZA VAŠE POCHOPENIE.

JAR V JASLIACH

**PRÍĎ, JAR, ČAKÁM ŤA,
PRINESTE SI ZELENÉ OBLEČENIE, TRÁVU
A STROMY,
SÝKORKY HOVORIA
JAR JE TU, ABY SA OTVORILA MODRÁ!
MODRÁ FIALKA, SNEŽIENKA,
SVET JE PLNÝ RADOSTI!**

Jar je obdobím znovuzrodenia. Príroda sa prebúda, stromy uúčajú, kvety kvitnú, vtáky štebotajú, včely bzučia z kvetu na kvet.

Stále teplejšie slnečné lúče lákajú ľudí von. Začínajú sa jarne práce v záhradách.

Čoraz viac času trávim aj s deťmi vonku. Obdivujeme poklady prebúdajúcej sa prírody: pučiace stromy, kvitnúce kvety, vracajúce sa sťahovavé vtáky a chrobáky opalujúce sa na kmeňoch stromov.

Jar má pre deti veľa sviatkov.

Keďže sa blíži jar a Veľká noc, s týmto sviatkom súvisia aj naše tvorivé aktivity a riekanky. Naši najmenší plnili hravé úlohy s veľkou radosťou.

Prijmite láskavo naše jarne obrázky!

Veselú Veľkú noc vám praje personál a deti MŠ Sedem kvetov!

Melinda Keresztes

„PROSTE A BUDE VÁM DANÉ..”

Uprostred všetkých starostí spôsobe-
ných celoštátnou hrozbou z dôvodu
ochorenia slintačky a krívačky sme s
potešením zaznamenali, že boli vy-
počuté naše požiadavky smerované
na úrad vlády a ministerstvo pôdo-
hospodárstva týkajúce sa nútené-
ho utrácania zvierat v súvislosti s
ochorením slintačky a krívačky, kto-
ré zazneli počas našich demonštrá-
cií organizovaných 27. a 28. marca,
heslom ktorých bolo: „Farmári a
zdravé zvieratá by mali dostať šan-
cu!“. O to viac nás potešilo, že mi-
nisterské stretnutie so starostami
kraja, podporované predsedom a
podpredsedom strany Aliancia, sa,
na prekvapenie účastníkov, konalo
v kultúrnom stredisku obce Holice
– v prostredí, ktoré na túto príleži-
tosť sluší, za čo patrí mimoriadna
vďaka organizátorom, miestnym
hasičom a pracovníkom kultúrneho
strediska. Článok o stretnutí je uve-
rejený nižšie, s povolením redakto-
ra „ma7“, Szilárda Somogyiho.

-red.-

RÁCIO NAMIESTO EMÓCIÍ - Maďarská aliancia zorganizovala stretnutie starostov s ministrom pôdohospodárstva

Stretnutie, na potrebe ktorého sa

László Gubík víta Richarda Takáča

dohodli minister pôdohospodár-
stva Richard Takáč a vedenie Ma-
ďarskej aliancie vo štvrtok minu-
lého týždňa, keď prezident László
Gubík a podpredseda Péter Őry
navštívili šéfa rezortu v jeho kan-
celárii, sa uskutočnilo v Holiciach,
v obci na Žitnom ostrove, ktorá si
v krátkom čase prežila veľa pre epi-
démii slintačky a krívačky.

László Gubík, prichádzajúci na
utorňajšie zasadnutie, pre portál
ma7.sk uviedol, že od stretnutia v
Holiciach očakáva, že starostovia a
prostredníctvom ich sprostredko-
vania aj farmári získajú primerané
množstvo kvalitných informácií, v
konečnom dôsledku aj recipročne,

keďže Maďarská aliancia prišla na
bratislavské zasadnutie s niekoľký-
mi návrhmi, ktoré boli sformulo-
vané na základe skúseností strany
s farmármi.

Stručne povedané, predseda ma-
ďarskej strany je presvedčený, že
vďaka sprostredkovaniu Maďar-
skej aliancie budú môcť všetci
odísť z Holíc domov spokojní.

Minister po príchode novinárom
povedal, že vyplatenie kompen-
zácie chovateľom hospodárskych
zvierat, ktorí prevádzkujú najmen-
šie farmy, je len otázkou dní a že
títo farmári dostanú kompenzáciu
na základe obchodnej ceny, teda
sumy, ktorá im umožní nakúpiť
ekvivalent zničených zásob. Uvie-
dol tiež, že potrebné vybavenie
bolo presmerované zo Záhoria Ju-
rovej, kde sa v stredu začne usmr-
covanie tamajších zvierat.

Pre náš portál sa vyjadril aj mi-
nister Richard Takáč, ktorý pova-
žuje za dôležité stretnúť sa priamo
s predstaviteľmi samosprávy regiónu
a vo svojom vyhlásení označil
za veľmi dôležité, že ide o región,
kde žije väčšina maďarsky hovo-
riacich ľudí a že by radi využili túto

Predseda strany László Gubík (b1), starosta Ľudovít Iván (b2),
Minister pôdohospodárstva Richard Takáč (b3) a podpredseda
strany Péter Őry (b5) so záujmom počúvajú komentár.

príležitosť na nadviazanie priamej komunikácie, keďže dobrá komunikácia nepochybne pomáha aj vzájomnému porozumeniu.

To tiež znamená, že dnes môžeme prediskutovať a vysvetľovať témy, ku ktorým sme doteraz možno pristupovali inak, povedal minister s tým, že sú otvorení sprístupňovaniu informácií prvoradého významu v maďarčine, tak ako to bolo napríklad hlásené v dvoch jazykoch z obecných reproduktorov.

Podpredseda Péter Óry, ktorý prevzal väčšinu organizácie stretnutia, povedal, že treba vidieť, že minulý týždeň išli na ministerstvo s tým neskrývaným cieľom, aby informovali ministra o tom, čo farmári požadujú. Medzi týmito návrhmi bol aj návrh na stretnutie s predstaviteľmi samospráv. Ministerstvo čoskoro určilo ako termín utorok a začalo skontaktovať účastníkov (utorkového stretnutia sa zúčastnilo asi tridsať účastníkov).

Tí zo starostov zo Žitného ostrova, ktorí prišli do Holíc, sa mohli zúčastniť na veľmi dobrej diskusii, aj keď sa uskutočnila za zatvorenými dverami, počas ktorej sa k jednotlivým otázkam pristupovalo nie na emocionálnom, ale na racionálnom základe, uviedol Péter Óry. Potom povedal, že sa diskutovalo o ochrane; možnej záchrane neinfikovaných zvierat; kde sú hotspots; čo očakávať v nasledujúcom období; a ako budú zaslané kompenzácie – najprv pre malých farmárov; a čo sa stane so zamestnancami, ktorých príjem pochádzal z veľkých fariem; Diskutovalo sa aj o tom, ako obnoviť poľnohospodárstvo, keďže ide o kľúčový sektor Žitného ostrova.

Celkovo možno povedať – zhrnul

Péter Óry na tlačovej konferencii v slovenskom jazyku, vpravo minister Richard Takáč

Óry, ktorý je zároveň aj starostom obce Štvrtok na Ostrove –, že všetky položené otázky boli zodpovedané úprimne a otvorene a ak hostia na niečo nevedeli odpovedať, sľúbili, že si to preštudujú – napríklad možnosť zriadenia dezinfekčných brán na hlavnej ceste cez Žitný ostrov. Péter Óry sa po stretnutí zúčastnil aj na ministerskej tlačovej konferencii, kde trom hlavným televíziám krajiny po slovensky povedal všetko, čo už nášmu portálu vysvetlil vyššie.

Na záver sme sa opýtali starostu obce Holice, Ludovíta Ivána, ktorý bol hosťiteľom podujatia, ako hodnotí dnešné stretnutie a aká je situácia v obci, ktorú vedie. Starosta povedal, že považuje za veľmi dobré zo strany Maďarskej aliancie a ministra Richarda Takáča,

že sa toto stretnutie uskutočnilo tak rýchlo; a tiež, že dostali odpovede na viacero otázok, aj keď dať odpovede ministromi nemusí byť jednoduché, keďže je tu stále veľká neistota. Lokálne však považuje za veľmi dobrú správu, že v družstve v Holiciach nezistili žiadne nákazy a je vďačný ministromi, že umožnil začať testovanie a zaviedol karanténu. Obyvatelia si uvedomili, aké dôležité je, aby boli všetky súkromné farmy registrované.

Náladu upokojilo aj testovanie, na obyvateľstve totiž bolo vidieť, že nejde o vyhubenie zvierat, ale o dobrý úmysel, povedal o stretnutí, ktoré sa na základe vyjadrení skončilo obojstrannou spokojnosťou, starosta obce Holice.

Foto: Maďarská Aliancia
Somogyi Szilárd ma7

Ludovít Iván, starosta hostiteľskej obce Holice, druhý zľava

ZO ŽIVOTA KLUBU DÔCHODCOV

14. marca sa v kultúrnom dome vo Veľkej Budafe uskutočnila koncoročná členská schôdzka miestneho klubu dôchodcov. Klub sa rozšíril o 14 členov, tým pádom počet členov miestneho klubu dôchodcov sa zvýšil na 76. Na podujatí privítala prítomných dojmavou básňou Emma

Cséfalvay a potom sa zhromaždeným prihovorel starosta obce, Ludo-vít Iván. Jeho dojímavé slová vohnali členom klubu slzy do očí. Boli ocenené aj jubilanti: Tibor Pecsuk, Katalin Álló a Margit Haizer, na ktorých členovia klubu nezabudli. Bola to pekná príležitosť na spoločnú oslavu. Dobrú náladu zabezpečil Tomi Kiss. Zvláštne poďakovanie patrí Dénesovi Horváthovi, predsedovi miestneho družstva, za jeho štedrú podporu. Sme vďační Andree a Terike, ktoré svojou usilovnou prácou pomohli k hladkému priebehu koncoročnej členskej schôdze.

Anna Álló
predsedkyňa klubu dôchodcov

ŽIVÉ TRADÍCIE V HOLICIACH

Blíži sa koniec veselého fašiangového obdobia plného zábav. V tomto čase sa na mnohých miestach snažia dôstojne rozlúčiť s tanečnou a hudobnou sezónou. Hlasný hluk, rachot, krik a príjemná hudba priniesli aj tento rok do ulíc Malej a Veľkej Budafy smiech a dobrú náladu. Členovia tímu „Budafai dórék“ mali opäť na sebe masky, aby dodržali tradíciu. Humorné scény vyčarili úsmev na tvárach mladých aj starých. Preoblečení muži naozaj urobili všetko, a to aj svojim výzorom, ako aj vytváraním atmosféry. Skupina, oblečená v maskách, prechádzala klukatými uličkami dediny a „vyčíňala“. Počas dlhej cesty si na viacerých miestach urobili niekoľko krátkych

prestávok, aby prijali pohostinnosť od obyvateľov. Členovia dediny sledovali bláznivý sprievod s veľkým záujmom a radosťou. V dave ľudí boli aj tento rok prítomné bežné prevleky. Družba viedol celý pochod, tesne za ním nasledoval kňaz, nevesta, ženích a svadobná družina. Medzi maskami predstavujúcimi povolania bol pekár, kominár, drotár, mäsiar, holič a mnohí ich spoločníci. Medveď sa rád zatúlal od svojho majiteľa, aby sa spriatelil s diablom a vystrašil zvedavých divákov. Hlučný „sprievod“ sa skončil na námestí Dóre-Levente v časti Veľká Budafa. Skupina, lúčiaca sa so zábavou a snažiac sa zahnať zimu a nepríjemné chladné počasie, tu zapálila

kopu slamy v ľudskej podobe. Horiaca vatra, dúfajme, zaženie nepriaznivé počasie a prinesie sviežu jar.

Text: Gabriella Iván Bittera
Fotografia: Dóreoenci z Budafa
(„Budafai Dórék“)

Úryvok z článku publikovanom na stránke
„Szabad Újság“

HROU PRE DUŠEVNÚ SVIEŽOSŤ

Počas marca sa koná Medzinárodný týždeň výskumu mozgu, na ktorom sa zúčastňuje množstvo inštitútov a skupín prostredníctvom konferencií, prednášok, vzdelávacích a pracovných programov. V zastúpení Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Dunajskej Strede sa v Holiciach zorganizovalo aj „cvičenie mozgu“ pre staršiu generáciu.

Skoré „mozgové“ popoludnie 26. marca otvorila medzi múrmi miestneho kultúrneho domu Blanka Menyhártová, prezidentka miestnej pobočky Červeného kríža v Holiciach a riaditeľka dunajskostredskej pobočky Všeobecnej zdravotnej poisťovne. Po

žu! O to užitočnejšie sú však krížovky, čítanie a písanie, memorovanie, učenie sa jazykov, spoločenské hry a iné mentálne náročné aktivity.

čenia pre prsty a ruky, ktoré sa dajú ľahko robiť doma, usporiadala test z čítania, recitovala jazykolamy a dala spraviť „reťaz slov“. Cvičenia, ktoré sa zdali byť jednoduché, sa ukázali byť ďaleko od jednoduchých. Ruka nie vždy poslúchala, jazyk sa niekoľkokrát zamotal. Napriek tomu všetkému sa prítomní seniori skvele bavili. Pokazené úlohy boli riešené s humorom a jemným napomenutím. A cvičenia sa im tak hlboko vryli do srdca, že si sľúbili, že budú dobre hrať aj v „klub“.

Po skončení prezentácie, diskusie a hry si aj oni „skúsili šťastie“. Medzi záujemcami sa tiež žrebovali drobné

krátkom úvode s radosťou odovzdala slovo prednášajúcej, *Anikó Rásó*.

Namiesto suchého, ale na informácie bohatého štýlu prezentácie Anikó Rásó uprednostnila priamy konverzačný formát, ktorý skôr pripomínal príjemný popoludňajší rozhovor. Starší ľudia, ktorí sú dobre informovaní o mozgu, sa naučili, ako by sme mali venovať pozornosť tomuto dôležitému orgánu. Správne návyky, zdravá strava a dostatočné cvičenie prispievajú k udržaniu duševnej sviežosti. Mozog si však nemôžeme precvičovať tak, ako si precvičujeme ostatné svaly. Naš mozog si vyžaduje iný druh starostlivosti, pozornosti a kondície. Zdvíhanie závaží a pravidelné cvičenia v posilňovni tu nepomô-

Po krátkom úvode do fungovania mozgu a oboch hemisfér sme diskutovali o tom, ako môžeme dosiahnuť, aby naša pravá a ľavá hemisféra, ktoré vykonávajú rôzne funkcie a „chcú“ rôzne veci, pracovali koordinovaným spôsobom. Anikó ukázala rôzne cvi-

darčeka, ktoré venovala Blanka Menyhártová a Všeobecná zdravotná poisťovňa.

Text a foto: Gabriella Iván Bittera

POD MOTTOM „S VIEROU A VERNOSŤOU“ SPOMÍNALI NA KANONIKA GERGELYA BOGNÁRA

Je vhodná uváženia skutočnosť, že ľudia, ktorí pre dnešných ľudí tolko znamenajú, naši veľkí predkovia, na ktorých s hrdosťou vzhliadame, mali aké veľké množstvo duchovnej sily, ako aj vieru a vernosť voči svojim rodinám, nášmu národu, svojmu náboženstvu a svojej vlasti, veľkej či malej. Napriek nespočetným ťažkostiam a prekážkam si „splnili svoju úlohu“. A my, potomkovia, o ich významných aktivitách nič nevieme. Aj spomienková akcia, ktorá sa konala v miestnom komunitnom centre, si kládla za cieľ vyhladiť túto „škvŕnu“, na ktorej sme sa mohli bližšie pozrieť na pôvod jednej zo slávnych rodín našej dediny.

Priezvisko Bognár je dodnes rozšírené po celom Žitnom ostrove, na Slovensku a v Maďarsku. Laura Bognár sa už dlho zaujímal o dobrodružný život svojho zabudnutého predka, kanonika Gergelya Bognára. Opätovné „oprášenie“ zastaveného výskumu podporil miestny historik János Sárközi, ktorý počas svojho výskumu histórie obce Kolárovo neustále sa stretával s menom kanonika Gergelya Bognára, ktorý v rokoch 1927 – 1939 bol farárom mesta. Zaujímavá životná cesta, silný charakter a príkladné správanie okamžite zaujali Jánosa, ktorý sa s nadšením vrhol do ďalšieho výskumu. Po niekoľkých telefonátoch sa mu podarilo spojiť sa s najvhodnejšou osobou, ktorá je aj príbuznou kanonika – s Laurou Bognárovou. Hladká výmena informácií a nadšený prístup priniesli očakávané ovocie – minulosť bola odhalená. Odhalila sa minulosť človeka, „ktorý obstál pevne a išiel príkladom vo svojej dobe“, ako to vyjadril János. Okrem toho všetkého tiež zveladil povest mena

„Bognár“ a svojej rodnej dediny Póšfa.

Laura Bognár, ktorá je právom zaujatá voči tejto veci a veľmi hrdá na svojich predkov, bola organizátorkou večera zorganizovaného na počesť kanonika Gergelya Bognára. Spomienka konaná 31. januára sa začala dôstojne vo farskom kostole sv. Petra a Pavla v Holiciach, kde spolu s miestnym kňazom, farárom Istvánom Bognárom, žijúcim príbuzným Gergelya Bognára, celeburovali svätú omšu za pokoj duše apoštolského protonotára a kanonika. Na konci omše miestny farár, duchovný otec Gábor Jankó, s radosťou vyjadril vďaka za celebráciu Bognárovho potomka. Po dojímavej bohoslužbe slúžilo kultúrne centrum v Holiciach ako „javisko“ pre prednášku Jánosa Sárköziho. Rečník podrobne predstavil cirkevnú prácu Gergelya Bognára, jej usilovné a radostné chvíle, ako aj ťažkosti, ktoré zažíval kvôli svojej neúnavnej aktivite a otvorenosti, ako aj náboženskej horlivosti a vlastenectvu. János Sárközi otvoril „časové okno“ do profesionálnej minulosti duchovného otca Gergelya, ktorú ešte viac priblížili fotografie, pohľadnice a novinové články zobrazené v prezentácii, vďaka ktorým sa prednáška stala ešte zaujímavejšou. Večer sa však týmto ešte neskončil, pretože István Bognár pokračoval v rozprávaní príbehu o živote tejto významnej osobnosti. Nadšený potomok, ktorý sa stal aj oddaným služobníkom kňazského povolania, rád rozprával rodinné príbehy – alebo „legendy“, o Gergelyovi. Do konca večera bolo všetkým jasné, že členovia rodiny Bognárovcov nie bezdôvodne hovorili

hrdo, až takmer s dojatím, o významnej osobe a dôležitých činoch svojho predka. Po obsažnej prezentácii prejavujú ešte väčšiu úctu voči svojmu príbuznému, Gergelyovi Bognárovi.

Po zaujímavých príbehoch rečníka Jánosa Sárköziho a duchovného otca Istvána Bognára sa zástupcovia rodiny Bognárovcov poďakovali za hlbšie predstavenie určujúcej osobnosti ich rodiny a s radosťou sa zišli, aby si urobili rodinnú fotografiu. Po formálnej časti sa začal neformálny rozhovor medzi prítomnými členmi rodiny a záujemcami spomedzi obyvateľov obce. Stoly plné občerstvenia a pochutín láskavo zabezpečili potomkovia Bognárovcov a členovia Máriinej légie. Popri lahodnom občerstvení sa ešte dlho ozývala radosť zo šťastného rodinného stretnutia, ako aj veselé zvuky priateľských rozhovorov.

Gabriella Iván Bittera

KOLEMBAČKOVÉ PODUJATIA V HOLICIACH: „VEZMI SI HO DO LONA, KOLEMBAJ, SPIEVAJ!“

Kolembačka je hudobná vzdelávacia metóda ocenená cenou Maďarského dedičstva, ktorú založila hudobná pedagogička Ilona Gróh. Je to skupina spievajúcich a hrajúcich sa mamičiek a otcov, kam môžete prísť už s bábätkom, ktoré má len pár mesiacov. Počas stretnutí dostanú rodičia model hudobnej výchovy detí vo veku pred materskou školou, ktorý sa zakladá na princípoch Kodályho.

Počas podujatí „Kolembačka“ sa deti stretnú s ich vlastným hudobným materinským jazykom. Počas tridsaťminútového vystúpenia sú obklopení hodnotným piesňovým materiálom, živým spevom a hudbou hudobných nástrojov. Rozvoj hudobných schopností ovplyvňuje emocionálnu inteligenciu, rozvoj intelektuálnych schopností a rozvoj reči a pohybu.

Vďaka sedeniam „Hojdačka“ môže

batola získať prvé sociálne skúsenosti spoločne so svojou mamou (bližšou rodinou) a hry v lone zohrávajú úlohu pri rozvoji stabilného vzťahu medzi matkou a dieťaťom.

Zvláštnosťou Kolembáčiek na Slovensku je to, že rodiny sa ich môžu zúčastniť bezplatne, vďaka programu „Cseperedő“, Fondu Bethlena Gáboru a Sekretariátu národnej politiky, ďalej po tridsaťminútovom sedení sa rodiny môžu zapojiť do hier „Cseperedő“, kde sa deti môžu spolu hrať, vďaka čomu sa im neskôr výrazne uľahčí začlenenie sa do prostredia materskej školy. Rodičia majú tiež možnosť navzájom sa spoznať a nadviazať priateľstvá. Okrem stretnutí „Kolembačka“ organizuje program „Cseperedő“ aj bezplatné bábkové divadelné predstavenia, divadelné predstavenia, ako aj prednášky pre rodičov.

Kolembačky v Holiciach sa začali v septembri 2022, pomocou programu „Cseperedő“, Denisy Varga, vedúcej podujatí a samosprávy obce. Od novembra 2024 vedúca podujatí, Ágnes Gaál Zöld s láskou očakáva na „Kolembačky“ a hry „Cseperedő“ už deti vo veku niekoľkých mesiacov a všetky matky, otcov, starých a krstných rodičov, ktorí si radi zaspievajú a hrajú sa s najmenšími v uvoľnenej a láskyplnej atmosfére.

Podujatie sa uskutoční každý piatok o 10:00, v Holiciach, v budove starého obecného úradu. S láskou očakávajú na podujatia už deti vo veku niekoľkých mesiacov a všetky matky, otcov, starých rodičov, ktorí si radi zaspievajú a hrajú sa s najmenšími v uvoľnenej a láskyplnej atmosfére!

Ágnes Gaál Zöld

DEŇ NARCISOV

S úctou oznamujeme čitateľom obecného spravodaja, že počas zbierky finančných darov organizovanej Ligou proti rakovine – „Dňa narcisov“ – sa v našej obci vyzbieralo 1329 eur.

V mene Ligy proti rakovine ďakujeme za vaše príspevky!

ESZTER LENGYEL JE PROFESIONÁLNA ŠPORTOVKYŇA, HRÁČKA HÁDZANEJ ŽIEN ZA TÍMNB1 „MOYRA-BUDAÖRS HANDBALL”.

Eszter, od malička si milovala loptu, čo nie je prekvapujúce, pretože tvoja mama, ba aj jej teta, Zsuzsanna Balogh, bola talentovaná hádzanáčka a tvoja sestra, Zsófi, tiež hrala hádzanú. Takže pre teba nebolo pochyb o tom, aby si nasledovala ich cestu. Kde si začala hrať hádzanú?

Svoj obľúbený šport som začala hrať v mojej rodnej obci, v Holiciach. Za základy hádzanej môžem poďakovať svojmu učiteľovi, ujovi Dezsőovi Majorovi. Veľa som sa od neho naučila. Na začiatku som bola rozohrávačka, ale teraz podporujem svoj súčasný tím ako ľavé krídlo.

Potom prišiel mládežnícky tím HC DAC...

Nakoniec som sa ocitla v Dunajskej Strede a aj tu bolo ťažké zosúladiť štúdio s tréningovými plánmi a zápasmi. Našťastie ma učiteľský zbor na Základnej škole v Holiciach vo všetkom podporoval, boli ku mne flexibilní a pomáhali mi aj spolužiaci, takže som prekážky hladko prekonávala.

Tvoj talent a usilovnosť boli zrejme, a tak si sa čoskoro ocitla v mládežníckom tíme Győri Audi ETO KC. Zmena asi nebola jednoduchá, s väčšími nárokmi, prísnejším tréningom a k tomu všetkému aj štúdiom... Ako sa vám to všetko darilo sklbiť, takmer ako dieťaťu?

Do Győru som prišla veľmi skoro, vlastne ako dieťa, posledný ročník základnej školy som dokončila v Maďarsku a potom som tu chodila na gymnázium. Môžem povedať, že som tu vyrastala. Bolo ťažké odchádzať z rodnej obce v takom mladom veku, nechať za sebou priateľov, spoznať nových spolužiakov a spoluhráčov, ale vždy tu pre mňa bolo pevné rodinné zázemie, ktoré ma vo všetkom podporovalo.

Ani pre tvojich rodičov to nemohlo

byť ľahké. Ako prežívali rozchod?

Aj moji rodičia ťažko prežívali odlúčenie, ale cítili, že ma musia pustiť, pretože videli, že hádzaná je mojou budúcnosťou. Z hľadiska môjho rozvoja bolo najlepším rozhodnutím ísť ďalej, oni to pochopili a povzbudili ma. Členovia mojej rodiny vždy chodili na moje zápasy a povzbudzovali ma, čo mi dodávalo nesmiernu silu.

Kolko rokov si strávila v Győri?

V Győri som strávil šesť rokov, dalo by sa povedať, že som tu vyrastala. Získala som veľa skúseností a vedomostí.

Trénerom tam vďačím za veľa. Tu zo mňa vychovali hráčku na pozíciu ľavého krídla, čo je moja súčasná pozícia, ktorá viac vyhovuje mojej osobnosti, keďže som rýchla a rada behám.

Kam si odišla odtiaľto?

Prestúpila som z Győru do Eszterházy KC, bolo neuveriteľné povedať, že po šiestich rokoch budem hrať za iný tím, ešte ďalej od rodiny. Ale ani na chvíľu som neolutovala, že som prestúpila do Egeru.

V roku 2021 si sa ako dospelá pridala k tímu Eszterházy KC v Egeri. Bolo ľahké sa integrovať?

Trochu som sa bála integrácie, keďže som tichšie a uzavretejšie dievča. Čakala ma tu dobrá skupina ľudí, dievčatá boli milé, prívetivé a prívetivé, cítila som sa v skupine veľmi príjemne.

V roku 2022 sa vám podarilo prestúpiť do jedného z najúspešnejších klubov maďarskej hádzanej, VASAS SC so sídlom v Budapešti. Ako sa to stalo?

V roku 2022 sme mali v Egeri dobrú jesennú sezónu. Po zimnej prestávke zazvonil telefón a tréner Vasasu mi zavolať, že ma chce vo svojom tíme. Po krátkom premýšľaní som povedala

áno. Bol to pre mňa veľký krok vpred, pretože hrať v NB1 bolo vždy mojim snom.

Ako si sa cítila v maďarskej metropole?

Budapešť bola vždy mojim obľúbeným mestom, rýchlo som si zvykla na život a zhon hlavného mesta. Obzvlášť sa mi páčilo, že všetko bolo blízko a doprava bola jednoduchá. Bolo skvelé hrať za hádzanárskeho tímu Vasas SC, spoluhráči sa mi páčili, aj keď očakávania boli vyššie, keďže som už hrala v NB1, ale našťastie mi to nespôsobilo žiadne problémy.

V roku 2024 nastala vo vašom profesionálnom živote ďalšia zmena. Budaörs ťa vybral!

Život profesionálneho športovca je veľmi ťažký a často si vyžaduje vážne rozhodnutia. Dostala som ponuku od trénera Budaörsu, premýšľala som o nej, pretože sa mi páčilo hrať za Vasas, ale musela som zohľadniť veľa aspektov. Chcela som sa zlepšiť a ako vieme, tím Budaörs posilňuje najlepšia ľavá krídelníčka na svete Nadine Szöllösi-Schatz. Tak som nakoniec povedala áno. Nadine je vo všetkom

nápomocná, veľa som sa od nej naučila, takže som svoje rozhodnutie neolutovala.

Rok 2025 pre vás priniesol ďalšiu osudovú zmenu.

Nový hlavný tréner slovenskej ženskej hádzanárskej reprezentácie, Jan Beňadik, vymenovaný v januári, oznámil svoju prvú zostavu, do ktorej si bola pozvaná aj ty. Vaše odborné znalosti sú preto na Slovensku vysoko cenené. Kapitán národného tímu o vás povedal toto:

„Je to mladá hráčka, ktorá už hrala v mládežníckom tíme v Maďarsku. Na základe toho, čo sme od nej za krátky čas videli, sme sa rozhodli pozvať ju na tréningový kemp.“

Na základe e-mailu, ktorý som dostala vo februári, som dostala pozvánku do početného kádra slovenského dospelého národného tímu. Bolo mi ctou, že o mne vedia aj ľudia na Slovensku a sledujú moju kariéru. Bola som veľmi šťastná a bez rozmyšľania som prijala toto pozvanie, keďže by to mohol byť ďalší krok v mojej kariére.

V marci som strávila dlhý týždeň s národným tímom v Šamoríne, v rámci tréningového kempu. Cítila som sa dobre, tréningy boli náročné, ale naozaj som si to užila. Do popredia sa už dostali blížiacie sa kvalifikačné zápasy na Majstrovstvá sveta. Mám trochu problém so slovenčinou, keďže už dlhé roky žijem v Maďarsku, ale začala som sa ju učiť.

Existuje odtiaľto priama cesta na Majstrovstvá sveta?

Teraz boli v národnom tíme traja ľaví krídelníci, tu môže rozhodnúť iba tréner. Bolo by mojím veľkým snom súťažiť na Majstrovstvách sveta.

Aký odkaz by si odovzdala talentovaným mladým športovcom, ktorí by sa inšpirovaní tvojím príkladom rozhodli zasvätiť svoj život športu?

Mladí športovci by mali byť odhodlaní a vytrvalí. Obeť a tvrdá práca prinášajú dlho očakávanú odmenu. Buďte hrdí na svoje úspechy a vždy majte na pamäti svoje ciele! Väšej je príkladom pre ostatných.

Milá Ester!

Ďakujeme, že si napriek tvojmu nabitému programu našla čas na čitateľov obecných novín a odpovedať na naše otázky. V mene redakčného tímu a čitateľov ti prajeme úspešnú kariéru vo svete hádzanej aj v budúcnosti. Veľmi radi vás opäť uvidíme na Majstrovstvách sveta v drese slovenských žien v hádzanej. Celá obec Holic by ti spoločne fandila!

Dovtedy, do toho Budaörs!!!

Laura Bognár

PRÍPRAVA NA OBRANU

Za účasti štyridsiatich dobrovoľných hasičov z tímov nášho regiónu prebiehalo v Kultúrnom dome v Budaľai dvojtýždňové školenie s ukončením záverečnými skúškami.

Z našej obce sa tohto mimoriadne dôležitého výcviku zúčastnili štyria dobrovoľníci a päť kandidátov na dobrovoľných hasičov z radov obecných zamestnancov.

„Naším cieľom je vytvoriť čo najefektívnejší tím pre prípad, že bude skutočne potrebný. Je známe, že tento princíp už viackrát potvrdili spolupojníci Dobrovoľného hasičského zboru z Gbeliec – nielen na miestnej, ale aj na regionálnej úrovni,“ uviedol veliteľ zboru Endre Kósa.

„Aj preto si veľmi cením návrh nášho starostu, Lajosa Ivana, aby sme vytvorili tím z našich obecných zamestnancov, ktorí by vďaka svojej každodennej práci na miestnej úrovni mohli byť v prípade potreby prakticky okamžite nasaditeľní.“

Môžeme len dúfať, že táto činnosť zostane prevažne na úrovni cvičení a k ostrým zásahom bude dochádzať čo najmenej.

K ušľachtilemu poslaniu a činnosti týchto tímov prajeme veľa zdravia a vytrvalosti!

-red-

UŽ 20 ROKOV SA ZABÁVAJÚ A BAVIA – RÓZSA(SZÍN)HÁZ V HOLICIACH MÁ 20 ROKOV.

hrať?« V čom? »V divadelnej hre.« Povedal som, že vieš v čom, samozrejme. Takto a tam sa to všetko začalo, takto vznikla táto amatérska divadelná spoločnosť na začiatku.“ Tento ikonický rozhovor pri školskej bráne spustil „lavínu“. Prvé vystúpenie tímu, ktorý pozostával zo šiestich amatérskych hercov a dvoch asistentov v pozadí, na javisku ešte viac nadchlo spoločnosť. Početné publikum a armáda zvedavých známych zaplnili veľkú miestnosť natolko, že lavičky z neďalekého futbalového ihriska „boli nútené“ pomáhať radom stoličiek v kultúrnom dome. Úspech prvého predstavenia zostal nezlomný až do posledného príbehu uvedenom na javisku. Z dôvodu chýbajúcej kroniky, bohužiaľ, neexistujú presné údaje, ale v dôsledku hrubých výpočtov ochotnícki herci vystúpili na domácich a maďarských javiskách viac ako päťdesiatkrát. Súbor v priebehu rokov získal aj odborné ocenenia a uznanie. Mária tiež vyjadrila svoju vďaku všetkým nadšeným hercom a pomocníkom, ako aj ich rodinám, ktorí tolerovali časovo náročné série skúšok, napäté vzrušenie predstavení, kavalkádu viacdnových festivalov a poďakovala aj za to, že vždy stáli za súborom ako spoľahlivá opora a fanúšikovia číslo jeden. Cinknutie pohárov na zdra-

Tento rok (2025) je pre členov Rózsas(Szín)Ház v Holiciach skutočne výnimočný, pretože amatérske divadlo oslavuje svoje dvadsiate výročie. Mária Méry, publicistka a zakladajúca členka, mala pocit, že táto udalosť si zaslúži výnimočnú pozornosť. Emotívna jazda pocitov organizátorky „na horskej dráhe“, spomienky na zábavné a humorné udalosti a jej oddaná organizačná činnosť, ktorou nešetrila, nakoniec vyvrcholili v piatok večer 24. januára. Nezvyčajné výročie si pripomínali recepciou s bohato prestretými stolmi, srdečnými úvodnými prejavmi, dojímavými fotomontážami a potom rozhovormi, pri ktorých sa ľudia plakali alebo smiali.

Mária Méry starostlivo pripravila každý detail týchto ctihodných narodenín. Zvyšok tímu jej myšlienky bezvýhradne podporoval. Po vstu-

pe do veľkej sály kultúrneho domu v Holiciach okamžite privítala starých aj súčasných členov priateľská atmosféra. Nenútené spomínanie na minulosť, okorenené hlasným smiechom, okamžite navodilo pozitívnu atmosféru večera. Mnohé vety začínajúce slovami „pamätáš si, keď...“ a podobne sa zmenili na farebné spomienky, ktoré zahmlievali mnoho očí. Uvoľnený smiech a hlasné spomienky na minulosť prerušil Máriin prenikavý, cinkavý hlas. Počas svojho slávnostného prejavu organizátorka, ktorej sa venovala všetka pozornosť, opísala dve desaťročia úspechov ochotníckeho divadelného súboru niekedy trasúcim sa, inokedy tmeným hlasom, ale s nesmiernou hrdosťou, radosťou a patričnou pokorou. Prejav okamžite preniesol publikum do minulosti. „Pamätám si, že pred dvadsiatimi rokmi, jedného jesenného dňa, ku mne pristúpil Laci Zöld a povedal: »Nechceš

vie súboru Rózsa(Szín)Ház, dúfajme, odrážalo silu, nadšenie a vytrvalosť mnohých ďalších rokov a desaťročí.

Dojímavé myšlienky prípitku pokračoval *Ludovít Iván*, starosta obce Holice. Starosta je plný veľkou radosťou a hrdosťou za existenciu a neochvejnú horlivosť súboru a je vďačný za mnohé kvalitne predstavené hry. Amatérske divadlo získalo Cenu starostu obce Holice za svoju prácu a silu počas budovania komunity a „ako uznanie za svoje aktivity obohacujúce našu obec a maďarskú kultúru na Slovensku“. „Za to všetko, že v každej situácii, spoločne s publikom, prinášajú smiech na tváre, slzy do očí, pravdivo, čisto, umelecky. Mieria k srdciam, živia duše, hľadajú ducha. Vzrušujú, milujú, spôsobujú príjemné chvenie, ponorenie sa do sveta a bezstarostný smiech, rozmaznáva uši, tešia oči, uvoľňujú nervy, rozbúchajú srdcia, vytvárajú objatia, podávanie rúk, bozky a skutočný dialóg s divákmi.“

Po pochvale primátora sa slova ujal *László Zöld*. Počas improvizovaného

slávnostného prejavu sme sa dozvedeli, že existencia divadelného súboru siaha oveľa hlbšie do minulosti. V skutočnosti už v 30. rokoch 20. storočia miestni obyvatelia Holíc spojili sily, aby svojim rovesníkom ponúkli trvalý zážitok. Medzitým vojny umlčali hercov, ale neskôr sa opäť rozohrelo mladické nadšenie. „Potom prišla 20-25-ročná prestávka. Potom hrali aj môj otec, mama, teta a ujo a ja som sa motal medzi divadelníkmi. Keď som mal pocit, že by bolo dobré uviesť na javisko literárne dielo a zahrať ho, mal som šťastie, že som stretol Mariku. Ďalším veľkým šťastím bolo, že v dedine bola inteligentná mladá komunita na čele s *Petím Usačom* a *Ildi V. Borosovou*, styčnou osobou, ambasádorkou.“ Šťastie alebo osud? Hlavné je, že sled udalostí viedol k vzniku tejto úžasnej spoločnosti, novej, ktorá je zároveň pokračovaním tej starej, a ktorá je tak „štvrtou generáciou“ v histórii obce.

Po slávnostných pozdravoch boli premietané dve krátke videá. Prvých pár záberov ukazovalo zábavné aj vážne, vtipné aj smutné momenty skúšok a vystúpení. Druhá kompilácia poskytla pohľad na život mimo divadla. Počas uplynulých rokov sa totiž členovia snažili budovať tímový duch prostredníctvom rôznych návštev divadiel, výletov a programov. Okrem toho organizujú aktívny komunitný prvomájový sviatok, deň detí a tanečný večer, ktorý spája generácie. A tieto akcie „zvyčajne spájame so zbierkou, takže vždy môžeme niekomu pomôcť. V poslednej dobe robíme čoraz viac takýchto vecí. Chceli by sme nielen vystupovať na pódiu, ale aj inak pomôcť obci, alebo možno konkrétnemu človeku. Aj v tomto sa snažíme

robiť dobro!“ – vysvetlil *Tibor Bertók*, druhý najstarší herec so 14-ročnými členskými skúsenosťami. Tibi tiež povedal, že „každá akcia sa odohráva v dobrej atmosfére.“ Predtým, počas organizácie, sa vyskytujú menšie konflikty, ale snažíme sa ich riešiť a dobre zvládať. A spätná väzba potvrdzuje, že to, čo robíme, je dobré.“

Bývalí aj súčasní členovia súboru Rózsa(Szín)Ház toto výročie ešte viac spestrili touto nezvyčajnou oslavou. Členovia pôsobivého spolku, vzhľadom na silu tohto nádherného výročia, by radi pokračovali vo svojej činnosti predstavením ďalších divadelných diel a organizovaním rôznych náročných programov a podujatí.

A netrpezlivo čakáme na ďalšiu vzrušujúcu príležitosť stretnúť sa! Ale dovtedy nech Boh žehná súbor Rózsa(Szín)Ház!

Text: **Gabriella Iván Bittera**

Foto: **Tamás Kovács**

Publikovaný: v týždenníku **Csallóköz**,
28.01.2025

PREMIÉRA DIVADELNÉHO SÚBORU PAPILLON V KULTÚRNOM DOME V HOLICIACH

Na jar roku 2023 sa divadelný súbor Papillon tešila obrovskému úspechu so svojou drámou „Učiteľka“ v kultúrnom dome vo Velkom Lúči. Po dlhej prestávke sa členovia rozhodli, že nastal čas uviesť populárnu hru v zrekonštruovanom kultúrnom dome v Holiciach, počas zimy, na konci 2024. Po rozhodnutí nasledovali činy. Po obnovení skúšok súbor rýchlo stanovil dátum predstavenia. Divadelný súbor sa rozšíril aj o nových hercov, ktorí sa do tímu začlenili už počas prvých skúšok tak, akoby boli jeho členmi od začiatku. Noví herci svojím talentom priniesli do hry sviežosť, novú farbu a dynamiku. Pred premiérou herci prešli na „turbo“ rýchlosť, pretože mali pocit, že očakávania sú veľké, že musia prísť

s výkonom minimálne takým kvalitným ako na premiére v roku 2023.

9. marca 2025 prišiel ten veľký deň. Herci si nacvičili jednotlivé scény, boli vykonané posledné úpravy, nastavili osvetlenie a ozvučenie. Dom kultúry - vyzdobený jarnou výzdobou – už očakával divákov milujúcich divadlo na predstavenie. Hľadisko bolo v momente začatia predstavenia už plné. Milovníkov divadla pozdravil starosta obce, Ludovít Iván. Po srdečnom privítaní nasledovala krátka historická analýza, pre lepšie pochopenie diela, ktorá použila úvodné myšlienky pána profesora Lászlóa Kovácsa, ktoré predniesol 8. mája 2023, pred vtedajším predstavením. Dvojaktové predstavenie bolo fantastické a publikum

odmenilo skvelé herecké výkony búrlivým potleskom. Milovníci kultúry si odniesli trvalý zážitok.

Náročná hra nastoľuje vážne morálne otázky, ktoré sú večne aktuálne. Hra končí tragédiou. Hlavná postava, učiteľka, končí svoj život otrávenou kávou, zatiaľ čo hrdina-milénec, István Nagy ml. vo svojej bolesti vyjadruje ostrú kritiku voči svojim rodičom: „Dohnali ste ju k smrti! Zbieranie, zbieranie, ste blázon do zbierania. Pre koho? Pre čo?“ Túto otázku si môžeme položiť aj dnes. Žiaľ, materializmus je aj dnes stále populárnym fenoménom, žijeme v materiálnom svete, kde sú peniaze a moc stredobodom pozornosti, čo vedie ľudstvo na scestie. Známy citát z biblie je aktuálnejší než kedykoľvek predtým: „Kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce.“

Chceli by sme sa poďakovať 16 členom spoločnosti za magický večer, počas ktorého sme prežili nezapomenuteľný zážitok.

red

Bródy Sándor úr vendégháza

GELLEI KULTÚRHÁZ
Vasárnap, Március 9-ik napján 2025

A Tanítónő.

Bródy Sándor remekműve 2 felvonásban.

Tanítónő	Iván Bittera Gabriella	Káplán	Capka Patrik
Őreg Nagy István	Mokos Tibor	Szolgabíró	Fialka Antal
Ij. Nagy István	Zöld László	Hray Ida	Fehér Regina
Nagyasszony	Menyhárt Blanka	Ilony	Bíró Emese
Tanító	Fialka Tamás	Postás	Hloska Levente
Kántorkisasszony	Kubik Éva	Diákok	Mokos Liza, Mokos Hanna
Főúr	Pongrácz Mátyas		Fialka Ágoston, Fialka Ákos

Jegyek iránt méltóztassanak rendelkezni a színháznál.
Bemeneti díj **6 euró**
Kezdeté pontban **délután 5** órakor.
Rendezte **A PAPPILON Társulat.**

NAŠE PROGRAMY V DOME KULTÚRY NA ZAČIATKU ROKA

S príchodom nového roka čakali záujemcov a tých, ktorí hľadali zábavu v miestnom kultúrnom dome početné programy.

V prvých dvoch mesiacoch roka sa z kultúrneho domu dala počuť omamná a príjemná hudba plesov. Koncom januára sme sa mohli dozvedieť o živote kanonika Gergelya Bognára, apoštolského protonotára, pôvodom z časti Póšfa.

Deň maďarskej kultúry

Koncom januára sme vyhlásili súťaž v súvislosti s Dňom maďarskej kultúry, počas ktorej sme boli zvedaví, čo pre každého človeka znamená maďarstvá, čo znamená cítiť, myslieť, hovoriť a snívaj po maďarsky. Toto všetko by nám mohlo byť povedané prostredníctvom kresieb, príbehov a básní. Boli prijaté ústne aj obrazové svedectvá od rodín o vlastenectve, našej vlasti, našom materinskom jazyku, našej maďarstvi a našej príslušnosti.

Dostali sme kreatívne a emotívne práce a vo vyhlásenej súťaži boli zastúpené všetky vekové kategórie. Mali sme dvoch dospelých víťazov, a to fotku Tamása Kovácsa a dve básne Évy Végh. Medzi detskými výtvarmi vynikali diela Gábor Demetera, Rebeky Venthovej a Anny Czéreovej. Ďakujeme všetkým, ktorí sa zúčastnili tejto výzvy, svojimi výtvarmi ste nám priniesli veľa radosti.

VAKVARJÚ – tvorivá dielňa pre deti

Koncom februára, počas jarných prázdnin, sme od pondelka do štvrtka víťali deti v komunitnom centre. Počas každodenných detských aktivít sa kultúrne centrum zaplnilo detským hlukom. S deťmi sme sa venovali tvorivým činnostiam, pozerali filmy, miesili sme spolu kakaové

slimáky, piekli pizzu a veľa sme sa naučili jeden od druhého a jeden o druhom. V posledný deň sme upiekli palacinkovú tortu a po obede sme mali záverečnú hudobnú párty s mikrofónmi, disko guľou a párty potrebami.

Ďakujeme za balíček lásky od firmy Kukkónia, ktorý sme dostali pre deti, a ďakujeme tímu reštaurácie „Tornác Bisztró“ za to, že deťom vždy na obed zabezpečili chutné jedlá. Ďakujeme rodičom za dôveru, ktorú ste nám prejavili!

Attila Nagy: Napísané svetlom – fotokronika mesta Dunajská Streda

Počas Týždňa knižníc, 7. marca, sa v miestnom kultúrnom dome konal krst knihy, počas ktorého Attila Nagy predstavil svoju knihu „Napísané svetlom“. Kniha s pevnou väzbou obsahuje nespočetné množstvo fotografií starých dunajskostredských rodín, remeselníkov, budov a ulíc. Počas príjemnej, konverzačnej prezentácie sme sa mohli dozvedieť viac o minulosti nášho okresného sídla. Na fotografiách je vidieť veľa starých budov, ktoré sa dnes v meste, žiaľ, už nenájdú, napríklad synagóga. Mali sme možnosť nahliadnuť do práce vtedajších fotografů, ktorí navštevovali okolité osady a prijímali zákazky. Vďaka nim a ich práci sa zachovali určité spomienky z minulosti, ktoré môžu dokonca pomôcť rekonštruovať udalosti minulého storočia a umiestnenie objektov a táborov v tom čase. Fotokronika predstavuje históriu mesta Dunajská Streda, rozdelenú do období, s využitím fotografií zhotovených v tom čase. S žiaľom sme zažili, ako bolo všetko to krásne zničené počas socialistickej deštrukcie mesta.

Mohli sme spolu stráviť útulný večer

plný rozprávania príbehov s pohárom lahodného vína. Ďakujeme za pútavé príbehy!

Spomínali sme na maďarskú revolúciu a boj za slobodu

Marcové idy tento rok pripadali na sobotu. Spomienková slávnosť na počesť výročia maďarskej revolúcie a boja za nezávislosť sa začala o 16:30. Slávnostná spomienka sa začala pri soche Turul, kde mal slávnostný prejav podpredseda Trnavskej župy, József Berényi. Slávnosť ešte viac umocnili recitácie Rebeky Venth a dvoch žiačok základnej školy, Lizy Frühwald a Lili Vércse. Chceli by sme sa poďakovať pani učiteľke Lívie Gyökérés za jej prípravu. Zástupcovia miestnych organizácií položili vence k pamätníku Turula a poklonou vzdali hold mládeži z marca 1848. Po spomienke sme si spoločne zaspievali maďarskú hymnu.

Následne sa uskutočnilo slávnostné odovzdanie Starogalskej ulice, ktorú zrekonštruovala Trnavská župa, počas ktorého sa konal slávnostný pripitok šampanským a prestrihnutie pásky.

Slávnostný program pokračoval v kultúrnom dome, kde vystúpila skupina „Kuttyomfitty“ z obce Okoč, so svojím vystúpením s názvom „Maďarská bravúra“. Udalosti z rokov 1848/49 zrekonštruovali ľudovými piesňami, tancami a básňami. Vďaka ich krásnemu a veľkolepému hudobnému a tanečnému predstaveniu sme mohli zažiť túto hrdinskú éru, ktorá je maďarskému srdcu taká drahá. Na konci večera boli všetci srdečne privítaní pri slávnostnom stole, kde si všetci prítomní mohli príjemne diskutovať.

Richard Méhes

(Fotografie vyhotovil Tamás Kovács)

„PÓŠFA 15” A POCHOVANIE BASY

V januári 2010 sa začal príbeh, v ktorom troch bratov a jedného kamaráta z detstva neskôr úzko spojila radosť z ľudovej hudby. Môj otec, Lajos Iván, si splnil svoj mladický sen, keď založil vtedy ešte nemenovanú kapelu Póšfa, ktorá začínala domácim hraním hudby – len pre radosť.

V auguste 2009 sme sa prvýkrát vydali na cestu do Sedmohradska, kde sme navštívili regióny „Mezőség” a „Kalotaszeg” a mali sme nezabudnuteľné zážitky. S radosťou sme znova a znova sledovali a počúvali hudbu, ktorá sa tam nahrávala, až kým sa počas vianočného rituálu mendiky nezačali hrať ľudové piesne, z ktorých vznikla kompilácia ľudovej hudby. Takto sme privítali rodinu Álló z Veľkej Budafy na posilvestrovskom pohostení a krátko nato sa k zostave pridali aj István. 15. marca sa konala vernisáž umeleckej výstavy, kde sme pri príležitosti nášho prvého vystúpenia dostali názov Póšfa.

V priebehu rokov sme sa učili hrať ľudovú hudbu v letných táboroch ľudovej hudby prostredníctvom hudobného sprevádzania tanečných skupín a potom sme cestovali okrem iného do Macedónska, Španielska, Talian-

ska, Francúzska a Brazílie. V r. 2017, počas vtedajšej sezóny folklórnej talentovej šou „Fölszállott a páva” nás širšie maďarské publikum ocenilo ako víťazov našej kategórie a na základe toho sme v našej rodnej dedine spustili náš vlastný tanečný dom pre „mladých aj starých“, aby deti, ktoré nás navštevujú, mohli od útleho veku vstrebávať maďarskú ľudovú kultúru a v neposlednom rade, aby si to najlepšie z našej kultúry mohli vychutnať tak mladšia, ako aj staršia generácia.

11. januára 2025 sme oslávili týchto zmysluplných 15 rokov v Kultúrnom dome v Holiciach tanečnou zábavou – tanečným domom, kde sa okrem stoviek hostí mohli radosť a zabaviť s nami aj starí priatelia a „spolubojovníci“. 1. marca sa však v rámci našich tanečných domoch konala o niečo nezvyčajnejšia karnevalová udalosť.

Fašiangové slávnosti a ľudové zvyky boli väčšinou bežné na konci tohto obdobia. Okrem plesov sa konal aj pochod „dőreovcso” s služiaci na odohnanie zimy, zlej nálady a smoly, ktorý sa na mnohých miestach končil pohrebom basy. Basa symbolizovala zábavu a veselosť a symbolicky sa pochovávala na Fašiangový utorok, poslednú noc

fašiangového obdobia – sprevádzaný pohrebným sprievodom – pretože ticho a rozjímanie pôstu sa začínali na Popolcovú stredu.

Pohreb basy v Holiciach 1. marca sa začal detskými hrami a detským tanečným domom, kde manželia Domjánovci, Denisa Domján a Máté Domján, nechali deti obliecť do kostýmov a tancovať vo veľkej sále kultúrneho domu. Namiesto tanečného domu pre dospelých tentoraz čakala mládež a starších hostí spontánnejšia tanečná zábava v kostýmoch, ktorou sme sa snažili navodiť atmosféru starých dedinských plesov. Hrali sa staré hity a retro piesne, sprevádzané aj bubnom a klavírom, a potom, okolo polnoci, bas stíchnul. Herec László Béhr, ktorý stvárnil rolu kňaza, predviedol vtipný pohrebný obrad prispôbený tejto príležitosti s nezabudnuteľným vystúpením a potom sa uprostred trpkého plaču a nárekov pohrebný sprievod – zložený z nadšených účastníkov – vydal na cestu s basou priviazanou k člnu, aby sme sa rozlúčili so zábavou a ustúpili tichu.

András Iván,
Póšfa OZ

ROZHOVOR S DUCHOVNÝM OTCOM ISTVÁNOM BOGNÁROM, PROFESOROM TEOLÓGIE, FARÁROM OBCE MÉNFŐCSANAK

„Farár je darom Otca, znakom Ježišovej lásky, dielo Svätého ducha“

Milý duchovný otec István!

Koncom januára ste na pozvanie otca Gábora navštívili farský kostol svätého Petra a Pavla v Holiciach a odslúžili ste omšu za nášho spoločného predka, kanonika Gergelya Bognára a za spásu jeho duše. Následne ste spolu s Jánosom Sárközim predniesli v miestnom komunitnom centre prezentáciu o živote a zásluhách otca Gergelya.

Mínulosť je dôležitá, ale možno ešte dôležitejšia je prítomnosť. Ako nástupca otca Gergelya Bognára ste si vo svojej rodine zvolili toto krásne, celoživotné povolanie. V stĺpkoch obecných novín by sme sa chceli bližšie pozrieť na etapy vášho života, úlohy, úspechy, radosť a samozrejme aj problémy, ktoré so sebou prináša kňazstvo.

Vaše skutočné korene pochádzajú zo Žitného ostrova, ale narodili ste sa v Maďarsku a váš otec a starí rodičia tiež žili v materskej krajine. Prečo rodina opustila Slovensko?

Lebo môj starý otec, narodený v Pósfai, na základe intervencie jeho strýka, „uja Gergelya“ (prepáčte, no my ho voláme takto) a ktorý koncom 30. rokov 20. storočia bol ešte stále farárom v Kolárove, sa dostal ako učiteľ do školy v Kolárove. Tam stretol svoju starú mamu, ktorá sa narodila v Kolárove a ktorá tam tiež učila. Vzali sa v roku 1938 a do roku 1947 mali tri deti.

Môj starý otec, István Bognár st. v r. 1947 odišiel z jeho rodnej zeme s manželkou, Ilonou Forró a ich 3 malými deťmi, vrá-

tane najstaršieho, môjho Otca. Samozrejme, nie z ich vlastnej vôle. Vtedajšia násilná výmena obyvateľstva tej doby ovplyvnila predovšetkým intelektuálnu triedu. Keďže obaja moji starí rodičia boli pedagógovia, učители, patrili medzi prvých, ktorých zaradili do tzv. dobytčieho vozňa a dostali sa z Kolárova do mesta Kapuvár a neskôr do malej obce Vitnyéd, aby učili.

Detstvo si prežili v mestách Csorna a Kapuvár. Váš otec bol povolaním pediater a svojmu povolaniu sa venoval až do posledného dňa svojho života. Napriek tomu ty si vybral inú cestu, najkrajšiu, ale aj najťažšiu povolanie. Kedy si pocítil, že tvojou cestou je povolanie kňaza?

Narodil som sa ako dieťa v regióne Rábaköz, nie na Žitnom ostrove, aj keď nie presne tam, ale v Budapešti. Odtiaľ ma odviezli domov do Röjtökmuzsaj, malej dedinky neďaleko Šoprone. Keď sme však mali len pár rokov, presťahovali sme sa do Csorny. Toto malé mestečko vedľa Kapuváru, kde bývali moji starí rodičia, je centrom Rábaközu. Tu žil a pracoval môj milovaný otec, Dr. István Bognár, a to takmer polstoročie, ako uznávaný pediater mesta. Hoci bol mojím najväčším vzorom, ktorému vďačím za veľa dobrého a v ktorého šlapajach som chcel pokračovať veľmi dlho, nakoniec som si zvolil inú cestu. Treba tiež povedať, že nejde o dobrovoľné rozhodnutie. Je za tým veľa vnútorného boja. Musel som však priznať, že by pre mňa, podobne ako pre svätého Pavla, bolo ťažké vzoprieť sa ostňom. Tak som sa pomaly vydal nasledovať Ježiša, pretože nie ja som si vybral Jeho, ale On si vybral mňa!

Na kňazstvo ste si pripravovali na Teologickej fakulte a v Inštitúte pre vzdelávanie kňazov v Győri a potom si pokračoval v univerzitnom štúdiu v Ríme. Aké kvalifikácie si získal vo Večnom meste?

Na Vysoké škole v Győri, v Inštitúte pre vzdelávanie kňazov (dnes oficiálne Vysoká škola a Inštitút pre vzdelávanie

kňazov Jánosa Brennera), som študoval iba 2 roky a na papieri mám skúšky z 3 rokov, od roku 1991 do 1993. Pred rokmi strávenými v seminári som dokonca pracoval aj ako záchranár v sanitke. Toto bol skutočne rok objasnenia kariéry. Po získaní filozofického absolútorria (záverečnej skúšky) v Győri biskup Lajos Pápai ma poslal študovať teológiu do Ríma, na slávnú Pápežskú Gregoriánsku univerzitu. A za miesto bydliska mi prideliť Germanicum, čiže Nemecko-maďarské kolégium. Na týchto dvoch slávnych inštitúciách študoval okrem iných aj Ottokár Prohászka, biskup z dnešného územia Slovenska, narodený v Nitre. Päť rokov som žil vo Večnom meste. Po získaní bakalárskeho titulu, teda diplomu, ktorý oprávňuje na kňazské svätenie, môžete pokračovať v štúdiu, na tzv. postgraduálny štúdium. Po získaní odborného licenciátu z teológie, t. j. vysokoškolskej pedagogickej kvalifikácie, vyučujem dogmatiku, fundamentálnu teológiu, ekumenizmus a v súčasnosti ešte aj špecializovaný cirkevný latinský jazyk, už dvadsaťpäť rokov. V r. 1999 a 2000 som pracoval vo Vatikáne, v pápežských úradoch a tiež na Štátnom sekretariáte Svätej stolice!

Po ukončení štúdia ťa biskup Lajos Pápai vymenoval za duchovného riaditeľa Teologickej fakulty a Inštitútu pre vzdelávanie kňazov v Győri a pôsobil si na tejto inštitúcii aj ako učiteľ teológie. Aké to bolo byť na druhej strane katedry, ako nový učiteľ?

Do „závratných výšin“ katedry, ako si to nazvala a na druhú stranu som sa dostal vo veľmi mladom veku, ako 29-ročný. V prvých rokoch bola mojou špeciálnou úlohou starostlivosť o kňazov-novícov. Niekoľkí z nich už boli o pár rokov starší ako mňa. No, toto obdobie bolo veľkou výzvou! Bol som prefektom, ale niekoľkokrát aj duchovným riaditeľom. Prvý je prísnejší v akademických a disciplinárnych záležitostiach, zatiaľ čo druhý je pozíciou duchovného vodcu. Ako mi na začiatku povedal jeden starý duchovný otec: buď im matkou namiesto ich matky, resp. aj otcem namiesto ich otca! Mám pocit, že táto duchovná

úloha mi išla lepšie. Po 6 rokoch vyučovania na plný úväzok, predsedníctva a neustálej práce typu „jolly-joker“, t. j. suplovania v celej diecéze, som skončil v Ménfőcsanaku, ktorý administratívne ešte patrí pod mesto Győr.

Akým pastoračným výzvam si musel čeliť vo tvojej prvej farnosti Győr-Ménfőcsanak?

„Prvá samostatná farnosť v živote kňaza je ako prvá láska.“ Po mojom dlhom seminárnom živote a ústrednej službe som naozaj chcel túto pastoračnú prácu. Nasledoval som kňaza o niekoľko rokov staršieho odo mňa, ktorý už z tejto predmestskej farnosti urobil rušný úľ, najmä čo sa týka detí a mládeže. Musel som v tomto zhone pokračovať, resp. udržať. Našťastie som mal vtedy iba 35 rokov, takže som tento rýchly rytmus ľahko zachytil. Mal by som napísať samostatnú litániu o tom, čo sa mi podarilo za tieto rušné 3 roky urobiť s horiacim srdcom pre Ježiša a Jeho Cirkev, predovšetkým zo živých kameňov, budovaním ľudského spoločenstva, ale aj obnovou budov, ktoré mi boli zverené.

O niekoľko rokov neskôr si bol vymenovaný za farára v Šoproni, do farnosti svätej Margaréty z rodu Árpádovcov. Aké spoločenstvo si našiel vo tvojej novej farnosti?

Po prvej, vrúcnej láske nasledoval ešte vážnejší záväzok: farnosť svätej Margaréty v pohorí Lövéréku v Šoproni. Tu som z Božej milosti prevzal nielen jednu živú komunitu, ale hlboko veriacu skupinu, ktorá už 70 rokov túžila po kostoly. Vzorom bola tá z Ménfőcsanak, ale toto je v každom ohľade väčší test sily. Mal by som o tomto mnohostrannom „stavebnom projekte“ napísať knihu, ak na to niekedy budem mať čas. Nový kostol svätej Margaréty bol krásny a kým bol dokončený zvnútra aj zvonka,

musel som po 7 rokoch znova odísť.

Niekoľko rokov ste zastávali funkciu riaditeľa biskupskej kancelárie a pôsobili ste aj ako farár v győrskej katedrále s mnohými úlohami, ktoré bolo potrebné vyriešiť. Ako sa vám podarilo koordinovať všetku túto prácu?

Opäť Győr, ale tentoraz nie predmestie, ale srdce centra mesta, Kapitulský vrch, Biskupský hrad, katedrála a samozrejme, opäť seminár. Túto multifunkčnú úlohu som dostal od pána biskupa Andrása Veresa. Bol riaditeľom biskupskej kancelárie, potom mestským farárom, teda farárom győrskej katedrály (baziliky), ktorý sa ujal aj celej vonkajšej aj vnútornej rekonštrukcie. Okrem toho som sa opäť podieľal na vyučovaní na vysokej škole a okrem katedrály ma zťažovala aj starostlivosť o ďalšie kostoly v centre mesta. Úprimne musím povedať, že pre mňa bolo ťažké niesť také ťažké bremeno, a tak som po dobrých 3 rokoch požiadal biskupa o trochu úľavy. Toto množstvo rôznych úloh a rozmanitej práce nebolo dobre koordinované.

Od roku 2019 sa pozornosť opäť zameriava na učiteľskú službu...

Takže tu, na posledných dvoch zastávkach, sa zdá, akoby sa „história“ mohla len opakovať, aj keď „nemôžeš vstúpiť do tej istej rieky dvakrát, pretože to už nie je tá istá rieka a on už nie je ten istý človek“ - hovorí Herakleitos. **A má pravdu, cítim to aj ja!**

Od roku 2019 som sa totiž opäť stal učiteľom teológie na plný úväzok a duchovným riaditeľom seminára, ktorý, samozrejme, je poverený mnohými ďalšími úlohami, ako je organizovaním kňazského vzdelávania, duchovných cvičení, duchovných cvičení a podujatí zameraných na objasňovanie povolání.

Od roku 2023 si sa opäť stal farárom v Ménfőcsanak, kde pôsobiš dodnes.

Akú komunitu veriacich si tu našiel po takmer dvadsiatich rokoch?

Keďže nedostatok kňazov tu u nás dosiahol takmer neznesiteľnú úroveň, od leta 2023 som sa opäť stal farárom v Győr-Ménfőcsanak a štyroch farnosti, ktoré sú k nej pripojené. Väčšina ľudí je známa, ale všetko je predsa trochu iné. Možno aj ja, ale aj oni sa dosť zmenili. Ako sa s tým môžete vyrovnávať a robiť to? Jedine len s naším dobrým Pánom. Bez neho sa nikam nedostanem, nemôžem nič urobiť. Tu je potrebná už nová koncepcia, spoluprácu mnohých dobrých ľudí.

Vážený duchovný otec Štefan! Keďže sa blíži náš najväčší kresťanský sviatok, Veľká noc, aké posolstvo máte pre našich čitateľov?

Ani naše očakávania na tento krásny sviatok tohto roku nie sú bezoblačné. Táto nová epidémia nás tvrdo zasiahla. Ale nevzdáme sa. Veríme v konečné víťazstvo lásky. V tom zmysle, že svojím utrpením a smrťou Ježiš premohol smrť a znovustvoril život. Pretože nádej umiera posledná a pokiaľ žijeme, dúfame a nikdy sa nevzdávame! Pán Ježiš hovorí svojim nasledovníkom: aj keď budete na svete trpieť, majte dobrú náladu, lebo ja som premohol svet. A toto víťazstvo, toto víťazstvo nad svetom, je naša viera!

Laura Bognár

Vážený otec István!

Ďakujeme, že si napriek Vašej pracovnej vyťažnosti našiel čas stretnúť sa s čitateľmi obecných novín a odpovedať na naše otázky. Prosíme o Božie požehnanie pre tvoj život, povolanie a prácu, aby si mohol dlho slúžiť tvojej komunitě. Ak budeš mať možnosť a čas, tešíme sa na tvoju návštevu v Holiciach, kde ťa príbuzní a celá komunita privítajú s otvorenými dverami.

(S dovoľením otca Istvána sme v rozhovore zvolili priamejšiu a priateľskejšiu formu komunikácie vzhľadom na rodinné vzťahy.)

Laura Bognár

SPRÁVY ZO ŽIVOTA SAMOSPRÁVY

Zasadnutie OZ – 5. február 2025

Na zasadnutí boli prítomní: Eudovít Iván - starosta obce, Erika Jákli - zapisovateľka, Béla Ravasz - hlavný kontrolór obce a členovia OZ: Krisztina Czére, Gergely Gencs, Kinga Gencs, László Láng, Blanka Menyhart, György Špaček, Peter Usačov, József Viola, Zoltán Zirig.

Správa starostu obce

Od posledného zasadnutia OZ bol usporiadaný **vianočný jarmok** a v tomto roku prvýkrát usporiadali **slávnosť pri príležitosti čakania na nový rok**. Kultúrny dom hostil dve udalosti oslavujúce jubileá: **15-ročné výročie hudobnej skupiny Póšfa** oslávili tanečným domom a **20-ročný jubileum divadelnej skupiny Rózsa(Szín) Ház** recepciou. Tiež kultúrny dom bol domovom pamätnej večere ostrihomského kanonika **Gergelya Bognára**, rodáka z Póšfy.

Detské jasle Sedem kvetov v časti Veľká Budafa v súčasnosti funguje s 8-imi, od marca s 11-imi deťmi (maximálna kapacita inštitúcie je 15 detí).

Programové body

Zastupiteľstvo si vypočulo správu Viktora Lehockeho o jeho investičných zámeroch v oblasti medzi diaľnicou 63 a rýchlostnou cestou R7, kde by chceli realizovať výstavbu **McDonalds'su** a nákupného centra. OZ s tou istou žiadosťou sa už zaoberalo na jeho poslednom zasadnutí. Vtedy bola žiadosť po hlasovaní: za: 0, proti: 6, zdržal sa: 2 zamietnutá. Na tomto zasadnutí hlasovanie bolo jednohlasne proti.

Zastavanie hornej terasy kultúrneho domu (ako rozšírenie knižnice) doteraz znamená investíciu vo výške 23 000 eur, s financovaním obce. OZ tiež poverilo starostu obce zakúpením nových **výstavných panelov** (50 kusov) z prostriedkov obce a rozhodlo sa o rekonštrukcii **kuchyne kultúrneho domu** v hodnote 60 000 eur (nákla-

dy na zakúpenie nových strojov a zariadení by boli približne 50 000 eur a cena prác by predstavila 10 000 eur).

Po dlhej debate, s pomerom hlasov 7 áno a 2 zdržaní sa, obecné zastupiteľstvo schválilo zmluvu, v zmysle ktorého **plocha rekreačnej oblasti pri čarde prejde do vlastníctva firmy Fontee**. Okrem doteraz zaplatenej zálohy (34 300 eur) spoločnosť zaplatí obci ďalších 308 700 eur a zaviaže sa k usporiadaniu oblasti tak, aby tam mohol vzniknúť park voľného parku prístupný pre všetkých.

OZ jednohlasne podporilo žiadosť spoločnosti Západoslovenská distribučná, a. s. na vybudovanie **optickej internetovej siete**. Žiaľ, v pôvodných projektoch chýbajú časti Beketfa a Čechová, avšak ako pokračovanie investície bude ich možné realizovať. Podľa plánov v ostatných častiach obce ešte v tomto roku bude možné použiť internet formou optických káblov.

OZ poverilo starostu vytvorením 8 stavebných pozemkov v katastri Beketfa (Pekárenská ulica) a 3 v katastri Stará Gala (Starogalská ulica). Miestna samospráva vytváraním stavebných pozemkov má v úmysle pomôcť miestnym mladým ľuďom usadiť sa. Výťažok z predaja pozemkov bude použitý na financovanie investičných nákladov väčšej plochy stavebných pozemkov.

OZ poverilo starostu obce, aby vypracoval návrh s možnosťou vrátenia **poplatku za rozvoj** - pri splnení určitých podmienok. Aj týmto opatrením by sme chceli pomôcť mladým ľuďom zostať doma.

Členovia OZ sa ešte na začiatku voľného cyklu rozhodli, že si nebudú preberať svoje poslanecké honoráre, ale namiesto toho ich vložia na účet vedený obcou **na charitatívne účely**. Táto „úspora“ doteraz znamená sumu vo výške cca. 6500 eur. Z iniciatívy Petra Usačova sa OZ rozhodlo pou-

žiť túto sumu na zakúpenie **nového nábytku** do učiteľskej zborovne základnej školy, čím by poďakovalo a podporilo prácu učiteľov (Významná časť súčasného nábytku zborovne je stále pôvodný nábytok zaobstarávaný pri otvorení školy, takže má 60 rokov - pozn. red.) Zvyšná časť tejto suma bude použitá na výsadbu **pamätného stromu** na Kostolnom námestí, na návrh Zoltána Ziriga.

Projekty

- Úspešne sme požiadali o **rekonštrukciu školských športových ihrísk** (v hodnote 112 000 eur), vďaka ktorej sa bývalé hádzanárske a basketbalové ihriská stanú multifunkčnými a bude nainštalovaný aj defibrilátor. Po rekonštrukcii budú ihriská ponúkať aj možnosti hrania futbalu, hádzanej, florbalu, streetballu, volejbalu, tenisu a basketbalu.
- Z projektovej dotácie (v hodnote 117 000 EUR) sa úplne obnoví **strecha školskej dielne** (tepelná a hydroizolácia) a stropné osvetlenie budovy.
- Strojový park obce sa rozšíri o malotraktor s nosnosťou 1,8 tony, v hodnote 15 000 eur.
- Prebieha sa verejné obstarávanie na izoláciu strechy a tepelnú **izoláciu budovy kultúrneho domu**, ako aj na **rozšírenie kanalizačnej siete**.

OZ si vypočulo správu inžiniera Rastislava Kubalu, ktorý spolupracuje s obcou, o projektových možnostiach v súvislosti na **rekonštrukciu budovy reštaurácie Orgona v Starej Gale**. OZ poverilo starostu obce na začatie vypracovania projektu za účelom zvýšenia počtu miest v MŠ. V prípade úspešného projektu sa obnoví interiér škôlky v Holiciach, kapacita sa zvýši o 20 miest. A renováciou budovy v Starej Gale vzniká 20 ďalších miest v škôlke.

ZNOVUOB- NOVUJÚCE ZASADNUTIE MIESTNEJ OR- GANIZÁCIE CSEMADOKU

Za nového predsedu miestnej organizácie Csemadoku bol zvolený László Zöld.

RESISCUTAČNÝ PRÍSTROJ V NAŠEJ OBCI - DEFIBRILÁTOR AED

Vďaka okresnej organizácii Slovenského Červeného kríža v Dunajskej Strede získala naša obec automatický resuscitačný prístroj, takzvaný Defibrilátor. Zariadenie sa nachádza na fasádnej stene budovy bývalého obecného úradu, vedľa bývalého bankomatu na adrese Kostolná Gala 46. Zariadenie je prístupné všetkým používateľom nasledovne:

- Osoba používajúca zariadenie z blízkosti defibrilátora zavolá na tiesňovú linku **155** a oznámi, že by chcel použiť defibrilátor v obci Holice a požiada o otvárací kód pre ochrannú skrinku.
- Na požiadanie centrum potvrdí údaje žiadateľa, potom poskytne otvárací kód a čaká na úspešné otvorenie.
- Používateľ zadá štvormiestny kód a potom ho potvrdí tlačidlom „E“, čím kódovacie zariadenie signali-

zuje úspešné otvorenie a nakoniec sa dvere otvoria po otočení kruhového zámku.

- Po otvorení dvierok ochrannej kazety v bezpečnostnej skrinke je možné defibrilátor vybrať, zatiaľ čo funguje alarmujúce zariadenie, ktoré po opätovnom zatvorení dvierok kazety opäť stíchne.
- Pred opustením miesta používateľ zatvorí ochrannú skrinku kruhovým zámkom a potom odíde poskytnúť prvú pomoc na mieste, kde po zapnutí zariadenia bude dodržiavať hlasité pokyny zariadenia
- Po použití používateľ okamžite,

podobným spôsobom vráti defibrilátor na jeho pôvodné pohotovostné miesto.

Žiadame našich obyvateľov, aby defibrilátor používali iba v nevyhnutných prípadoch, v núdzových situáciách a aby ho po použití ihneď vrátili na jeho pôvodné pohotovostné miesto!

Ak sa počas používania vyskytne akákoľvek porucha, okamžite ju nahláste na Obecný úrad Holice alebo na tiesňovom čísle 155!

-red-

UKONČENIE PREVÁDZKY BANKOMATU V HOLICIACH

Dovoľujeme si informovať našich obyvateľov, že ČSOB Banka a.s. definitívne ukončí prevádzku svojho bankomatu nachádzajúceho sa v obci Holice a odstráni ho z jeho posledného prevádzkového miesta, a to z dôvodu opakovaných pokusov o lúpež a najnovšieho rozsiahleho poškodenia.

Keďže banka z dôvodov reorganizácie nariadila stiahnutie 47 ďalších zariadení na celom území Slovenska, neplánuje v budúcnosti inštaláciu iného bankomatu v obci Holice.

Ďakujeme za doterajšiu spoluprácu s našou obcou.

-red-

SLINTAČKA A KRÍVAČKA - OZNÁMENIE

V súvislosti s výskytom slintačky a krívačky v okrese Dunajská Streda prijal hlavný veterinárny lekár SR mimoriadne núdzové opatrenia na zabránenie šírenia nákazy. Opatrenia platia od 21. marca 2025 do ich odvolania.

Na základe núdzových opatrení je zakázaný:

- akýkoľvek presun alebo preprava hovädzieho dobytku, oviec, kôz, ošípaných a iných párnokopytníkov,

- organizovanie hromadných podujatí, trhov, výstav a premiestňovania hovädzieho dobytku, oviec, kôz, ošípaných a iných párnokopytníkov,
- vstup neoprávnených osôb na farmy s chovmi hovädzích dobytčkov, oviec, kôz, ošípaných a iných párnokopytníkov.

Chovatelia hospodárskych zvierat, ktorých sa opatrenia týkajú, sú povinní zabezpečiť možnosť dezinfekcie a jej priebežné vykonávanie pri vstupe do svojich domácností a v blízkosti chovného chovu!

Slintačka a krívačka nie je pre ľudí nákazlivá. Napriek tomu je prísne dodržiavanie hygienických opatrení nevyhnutné, aby sa zabránilo šíreniu infekcie medzi zvieratami.

Preprava vyššie uvedených zvierat, ako aj akékoľvek prekračovanie štátnej hranice, je zakázaná!

Žiadame našich obyvateľov, aby svojim zodpovedným prístupom obmedzili šíreniu nákazy!

-red-

ZBERNÉ NÁDOBY PRE BIO ODPAD V CINTORÍNOCH

Z dôvodu ochrany životného prostredia boli na cintorínoch v našej obci umiestnené nové 240-litrové zberné nádoby na bioodpad. Naším cieľom je zabrániť miešaniu biologicky rozložiteľného odpadu s netriedeným cintorínskym odpadom, a tým znížiť ročné množstvo komunálneho odpadu v našej obci, ktorého preprava a uloženie na skládke odpadu stojí obec nemalé finančné prostriedky.

Žiadame našich obyvateľov, aby dbali na pokyny uvedené na informačných tabuliach na zberných nádobách a do hnedých zberných nádob vkladali iba povolený, biologicky rozložiteľný odpad výlučne podľa pokynov, čím prispievajú k udržaniu čistého životného prostredia a jeho ochrany a tým aj zvýšeniu efektivity nášho odpadového hospodárstva!

-red-

BIOLOGICKY ROZLOŽITELNÝ KOMUNÁLNY ODPAD
BOLÓGIAILAG LEBOMLÓ KOMMUNÁLIS HULLADÉK

PATRÍ SEM

- Rezané a živé kvety vrátane zeminy, po odstránení plastových alebo keramických kochlíkov
- Živé vence po odstránení ich kovových súčastí
- Zelené a suché odpady rastlinného pôvodu

IDE TARTOZIK

- Vágott, vagy cserepes virág földdel együtt a műanyag, vagy kerámia virágcserep eltávolítása után
- Élővirág koszorúk a fém és műanyag részek nélkül
- Zöld és száraz növényi hulladékok

NEPATRÍ SEM!

- Sklenené a plastové svietniky, kahance, lampáše a ich kovové súčastky
- Umelé vence, keramické, plastové a kovové hrobové dekorácie
- Biologicky nerozložiteľné odpady (sáčky, vrecia, obaly)

NEM TARTOZIK IDE!

- Üveg és műanyag gyertyatartók, mécsesek, lámpások, valamint azok fémmatrészei
- Műkoszorúk, kerámia, fém és műanyag temetői díszek
- Biológiailag nem lebomló hulladék (zacskó, zsák, csomagolóanyag)

www.fcc-group.sk

DÔLEŽITÉ: Nevhadzujte bioodpad do kontajnera v plastových vreckách a kontajner po vhození odpadu riadne uzatvorte! **ĐAKUJEME**

FONTOS: Ne dobjon biohulladékot műanyag zacskóval együtt a gyűjtőedénybe és eldobás után az edényt gondosan zárja le! **KÖSZÖNJÜK**

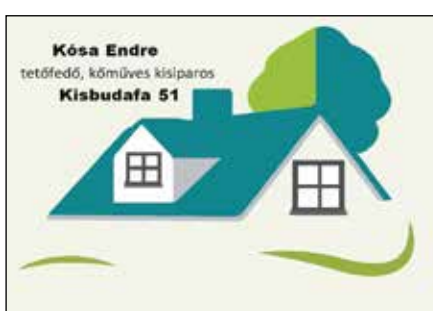
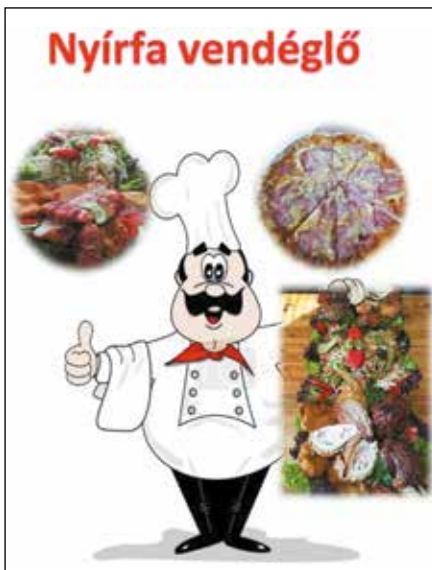
KÁSA PÉKSÉG - fatüzelésű kemencében sült pékáru
Péntek 18:45 – 20:00
a Gellei Piac téren

MINDEN SZOMBATON
 7:00-10:00IG FRISS
 ZÖLDSÉG ÉS GYÜMÖLCS
 KAPHATÓ A FAGYIZÓ
 PARKOLÓJÁBAN

**Ipari üzlet – Horváth,
 Egyházgelle 7**

Narodenia

Od vydania posledného čísla Hlásnika pôsobili svojim príchodom na svet radosť rodičom: **Marko Plánka a Ádin Iván.**

Sobáše

Od vydania posledného čísla Hlásnika si sľúbili večnú vernosť: **Róbert Gajvola a Szilvia Bognár**, ako aj **Gábor Molnár a Anita Borbély.**

Želáme Im veľa šťastia!

Jubilanti

„Pre ušľachtilý, pekný život nie sú potrebné veľké skutky. Len čisté srdce a veľa-veľa lásky.“

(Peter Pázmány)

Od posledného vydania Hlásnika sme mohli osláviť 11 pekných okrúhlych jubileí.

Menovite: **Irén Mészáros, Katalin Bognár, György Álló, Gizella Füssi, Lóránt Miklós, Gabriella Németh, Zsuzsanna Takács, Erzsébet Vida, Erzsébet Nagy, Zsuzsanna Bartal a Mária Fördös**

Oslávencom srdečne gratulujeme a prajeme Im pevné zdravie!

Úmrtia

Od vydania posledného čísla Hlásnika sme naveky lúčili s nasledujúcimi obyvateľmi obce Holice:

Erzsébet Fehér, Dénes Németh, Ilona Tóth, Tibor Bernáth, Miklós Vércse a Elemér Csomor.

Češ' ich pamiatke!

„MOMENTKY
DŇA
MAĎARSKEJ
POÉZIE“

SPRAVODAJCA obce Holice • Zodpovedný redaktor: Laura Bognár, Autori: Ľudovít Iván, Peter Usačov (samospráva), Márta Katona Földes, Erika Póda, Attila Nagy (školsťvo), Richard Méhes (kultúra), Olivér Jáklí, Mihály Póda (šport). Adresa: Spravodajca – Hírmondó, Pósfá 151, 930 34 Holice – E-mail: hirmondo@egyhazi.gelle.sk • Příprava do tlače: Henrieta Bódisová, tlač: REPROFFSET s.r.o. (Dunajská Streda) • Registrácia: EV 3291/09 | Vydavateľ: Obec Holice – IČO vydavateľa: 00 305 405 – periodicitá vydávania: občasník – poradové číslo: 2/2025 – ročník vydávania: 24. ročník – medzinárodné štandardné číslo seriálu (ISSN) 1339-6897 (Za obsah uverejnených článkov zodpovedajú ich autori. Redakcia sa nemusí stotožňovať s názormi uvedenými v článkoch. – red.)